

273/2008 Sb.

ZÁKON

ze dne 17. července 2008

o Policii České republiky

Změna: 41/2009 Sb.
Změna: 153/2010 Sb.
Změna: 150/2011 Sb.
Změna: 273/2008 Sb., 341/2011 Sb., 459/2011 Sb.
Změna: 375/2011 Sb.
Změna: 105/2013 Sb., 273/2013 Sb., 303/2013 Sb.
Změna: 64/2014 Sb.
Změna: 318/2015 Sb.
Změna: 51/2016 Sb.
Změna: 188/2016 Sb.
Změna: 65/2017 Sb.
Změna: 183/2017 Sb.
Změna: 205/2017 Sb.
Změna: 222/2017 Sb.
Změna: 304/2017 Sb.
Změna: 111/2019 Sb.
Změna: 374/2021 Sb., 418/2021 Sb.
Změna: 130/2022 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY

HLAVA I

POSTAVENÍ A ČINNOST POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY

§ 1

Policie České republiky (dále jen „policie“) je jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor.

§ 2

Policie slouží veřejnosti. Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen „mezinárodní smlouva“).

§ 3

Policie působí na území České republiky, nestanoví-li tento zákon nebo jiný právní předpis jinak.

§ 4

(1) Úkoly policie vykonávají příslušníci policie (dále jen „policisté“)¹⁾ a zaměstnanci²⁾ zařazení v policii (dále jen „zaměstnanci policie“).

(2) Ministr vnitra (dále jen „ministr“) může povolat policisty k plnění úkolů

a) Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“),

b) v Policejní akademii České republiky, nebo

c) ve škole anebo školském zařízení, které nejsou organizační částí policie.

HLAVA II

ŘÍZENÍ A ORGANIZACE POLICIE

§ 5

(1) Policie je podřízena ministerstvu.

(2) Ministerstvo vytváří podmínky pro plnění úkolů policie.

(3) Policejní prezident odpovídá za činnost policie ministroví.

§ 6

(1) Policii tvoří útvary, jimiž jsou

a) Policejní prezidium České republiky (dále jen „policejní prezidium“) v čele s policejním prezidentem,

b) útvary policie s celostátní působností,

c) krajská ředitelství policie (dále jen „krajské ředitelství“),

d) útvary zřízené v rámci krajského ředitelství.

(2) Útvary policie uvedené v odstavci 1 písm. b) zřizuje na návrh policejního prezidenta ministr. Útvary policie uvedené v odstavci 1 písm. d) zřizuje na návrh ředitele krajského ředitelství policejní prezident.

(3) Policejní prezidium řídí činnost policie.

§ 7

Policejní prezidium a útvary policie s celostátní působností se při nakládání s majetkem České republiky a v právních vztazích považují za součást organizační složky státu a účetní jednotky ministerstvo.

§ 7a

Nakládání s majetkem mezi organizačními složkami státu

O naložení s majetkem ve vlastnictví České republiky mezi organizačními složkami státu, které jsou součástí policie, nebo mezi ministerstvem a těmito organizačními složkami státu, a to přenecháním k užívání nebo změnou příslušnosti hospodařit, může rozhodnout ministr opatřením³¹⁾ v případě, že je to potřeba v souvislosti s plněním úkolu policie.

§ 7b

Nakládání s majetkem za mimořádné události nebo krizové situace

(1) Organizační složka státu může v souvislosti s řešením mimořádné události nebo krizové situace bezúplatně převést movitou věc z vlastnictví České republiky do vlastnictví územního samosprávného celku nebo jiné právnické osoby anebo fyzické osoby. Ustanovení § 14 odst. 7, § 19b, 19c a 21 až 23 zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích³⁵⁾ se nepoužijí.

(2) Organizační složka státu může umožnit bezúplatné užívání movité věci ve vlastnictví České republiky územním samosprávným celkem nebo jinou právnickou osobou anebo fyzickou osobou v souvislosti s řešením mimořádné události nebo krizové situace anebo odstraňováním jejich následků, a to v nezbytném rozsahu. Ustanovení § 14 odst. 7, § 19b, 19c a 27 zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích³⁵⁾ se nepoužijí.

§ 8

(1) Krajské ředitelství je organizační složkou státu a účetní jednotkou, jehož příjmy a výdaje jsou součástí rozpočtové kapitoly ministerstva. V čele krajského ředitelství je krajský ředitel, který je také vedoucím organizační složky státu. Útvary policie zřízené v rámci jeho působnosti jsou vnitřními organizačními jednotkami krajského ředitelství.

(2) V policii se zřizuje 14 krajských ředitelství, jejichž názvy a sídla jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu. Územní obvod krajského ředitelství je shodný s územním obvodem vyššího územního samosprávného celku.

HLAVA III

ZÁKLADNÍ POVINNOSTI

§ 9

Zdvořilost

Policista a zaměstnanec policie jsou při plnění úkolů policie povinni dodržovat pravidla zdvořilosti a dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní.

§ 10

Iniciativa

(1) V případě ohrožení nebo porušení vnitřního pořádku a bezpečnosti, jehož odstranění spadá do úkolů policie, je policista ve službě nebo zaměstnanec policie v pracovní době povinen provést úkon v rámci své pravomoci (dále jen „úkon“) nebo přijmout jiné opatření, aby ohrožení nebo porušení odstranil.

(2) Policista má povinnost podle odstavce 1 i v době mimo službu, je-li bezprostředně ohrožen život, zdraví nebo svoboda osob anebo majetek nebo došlo-li k útoku na tyto hodnoty.

(3) V případě ohrožení nebo porušení vnitřního pořádku a bezpečnosti, k jehož odstranění je příslušný jiný orgán veřejné správy a hrozí-li nebezpečí z prodlení, je policista ve službě nebo zaměstnanec policie v pracovní době povinen přijmout vhodné opatření k odstranění bezprostředně hrozícího nebezpečí a v případě potřeby vyrozumět příslušný orgán veřejné správy. Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, policista ve službě nebo zaměstnanec policie v pracovní době tento orgán o tomto ohrožení nebo porušení bez zbytečného odkladu vyrozumí.

(4) Policista nemá povinnost provést úkon nebo jiné opatření, jestliže

a) provádí jiný úkon, zejména

1. plní úkoly, při nichž používá operativně pátrací prostředky³⁾ nebo podpůrné operativně pátrací prostředky,
 2. pronásleduje pachatele trestného činu,
 3. zakročuje pod jednotným velením,
 4. vykonává šifrovou nebo kurýrní službu, při níž by mohlo dojít k ohrožení včasného předání šifrovaných zpráv nebo k ohrožení přepravovaných věcí,
 5. plní úkol, při němž používá výbušniny nebo výbušné předměty,
 6. zajišťuje bezpečnost chráněných objektů, prostorů nebo osob,
 7. provádí výcvik a přípravu k použití operativně pátracího prostředku nebo podpůrného operativně pátracího prostředku, nebo
 8. získává poznatky ze zájmového prostředí podle § 70,
- jehož přerušení nebo nedokončení by mělo zřejmě závažnější následky než nesplnění těchto povinností,

b) jsou jeho schopnosti sníženy v důsledku jeho zdravotního stavu nebo vlivem léků anebo jiných látek tak, že řádné provedení nebo dokončení úkonu anebo jiného opatření by bylo ohroženo,

c) k provedení úkonu nebo jiného opatření nebyl odborně vyškolen nebo vycvičen a povaha úkonu nebo jiného opatření takové vyškolení nebo vycvičení vyžaduje, nebo

d) je zřejmé, že nemůže úkon nebo jiné opatření úspěšně dokončit.

(5) Pokud to okolnosti dovolují, je policista před provedením úkonu, při němž dochází k přímému vynucování splnění právní povinnosti nebo k přímé ochraně práv za použití síly nebo hrozby jejího použití (dále jen „zákrok“), povinen použít slov „Jménem zákona!“ a odpovídající výzvy.

§ 11

Přiměřenost postupu

Policista a zaměstnanec policie jsou povinni

a) dbát, aby žádné osobě v důsledku jejich postupu nevznikla bezdůvodná újma,

b) dbát, aby jejich rozhodnutím neprovést úkon nevznikla osobám, jejichž bezpečnost je ohrožena, bezdůvodná újma,

c) postupovat tak, aby případný zásah do práv a svobod osob, vůči nimž směřuje úkon, nebo osob nezúčastněných nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného úkonem.

§ 12

Prokazování příslušnosti

(1) Při provádění úkonu je policista povinen prokázat svou příslušnost k policii služebním stejnokrojem, služebním průkazem nebo odznakem policie, na kterých musí být zřetelně viditelné identifikační číslo. Zaměstnanec policie je při provádění úkonu povinen prokázat svou příslušnost k policii průkazem zaměstnance policie se zřetelně viditelným identifikačním číslem.

(2) Pokud povaha nebo okolnosti úkonu neumožňují prokázat příslušnost způsobem podle odstavce 1, prokáže policista svou příslušnost k policii ústním prohlášením „policie“; to neplatí, brání-li povaha nebo okolnosti úkonu také ústnímu prohlášení. Způsobem podle odstavce 1 se policista prokáže ihned, jakmile to okolnosti úkonu dovolí.

(3) Povinnost prokázat příslušnost k policii nemá policista, který tuto příslušnost oprávněně zastírá.

§ 13

Poučování

Policista je povinen před provedením úkonu poučit osobu dotčenou úkonem o právních důvodech provedení úkonu, a jde-li o úkon spojený se zásahem do práv nebo svobod osoby, také o jejich právech a povinnostech. Pokud poučení brání povaha a okolnosti úkonu, poučí nebo zajistí toto poučení ihned, jakmile to okolnosti dovolí.

HLAVA IV

SPOLUPRÁCE A DALŠÍ VZTAHY POLICIE

Díl 1

Spolupráce

§ 14

Policie při plnění svých úkolů spolupracuje s ozbrojenými silami, bezpečnostními sbory a dalšími orgány veřejné správy, jakož i s právníckými a fyzickými osobami.

§ 15

V rámci spolupráce policie zejména upozorňuje orgány a osoby uvedené v § 14 na skutečnosti, které se dotýkají jejich činnosti a mohou vést k ohrožení nebo porušení vnitřního pořádku a bezpečnosti, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis nestanoví jinak.

§ 16

Spolupráce s obcemi

(1) Útvar policie určený policejním prezidentem může uzavřít písemnou koordinační dohodu s obcí nebo městskou částí hlavního města Prahy za účelem stanovení společného postupu při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku.

(2) Místně příslušné krajské ředitelství může uzavřít písemnou koordinační dohodu s hlavním městem Prahou za účelem stanovení společného postupu při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku.

(3) Koordinační dohoda obsahuje zejména

- a) formy a nástroje nepřetržité koordinace obce a útvaru policie při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku v obci,
- b) úkoly obce a útvaru policie v oblasti předcházení protiprávním jednáním porušujícím veřejný pořádek v obci,
- c) úkoly obce a útvaru policie při porušení veřejného pořádku v obci,
- d) podíl obce a útvaru policie na zajištění plnění úkolů podle písmen b) a c),
- e) formy a nástroje hodnocení plnění úkolů podle písmen b) a c) a odstraňování případných zjištěných nedostatků,
- f) dobu, na kterou je uzavírána,
- g) poskytování finančních prostředků.

§ 17

Spolupráce s ostatními právníckými a fyzickými osobami

Policie spolupracuje s právníckými a fyzickými osobami

- a) vykonávajícími činnost v oblasti
 1. prevence kriminality a sociálně patologických jevů,
 2. vzdělávacích aktivit na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti,
 3. poskytování podpory, péče a pomoci obětem trestných činů,
 4. zmírňování následků trestných činů, nebo
 5. prevence a řešení následků krizových situací⁴⁾ a mimořádných událostí na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti,
- b) pracujícími s pachateli trestných činů a osobami se sociálně patologickým nebo obdobným rizikovým způsobem chování, nebo
- c) vykonávajícími jinou činnost ve prospěch zajištění vnitřního pořádku a bezpečnosti.

Díl 2

Další vztahy

§ 18

Vyžadování pomoci od osob a orgánů

Policista je v rozsahu potřebném pro splnění konkrétního úkolu policie oprávněn požadovat od orgánů a osob

uvedených v § 14 věcnou a osobní pomoc, zejména potřebné podklady a informace včetně osobních údajů. Tyto orgány a osoby jsou povinny požadovanou pomoc poskytnout; nemusí tak učinit, brání-li jim v tom zákonná nebo státem uznaná povinnost mlčenlivosti anebo plnění jiné zákonné povinnosti. Fyzická osoba tak nemusí dále učinit, pokud by poskytnutím pomoci vystavila vážnému ohrožení sebe nebo osobu blízkou.

§ 19

Technická podpora

(1) Policie může technicky zabezpečit použití zpravodajské techniky nebo nástrahové a zabezpečovací techniky⁵⁾ anebo sledování osob a věcí na žádost státního orgánu oprávněného k takovému použití.

(2) Státní orgán v rámci žádosti doloží, že použití zpravodajské techniky nebo sledování osob a věcí je povoleno podle jiného právního předpisu.

§ 20

Působení policie v rámci integrovaného záchranného systému, při řešení krizových situací a mimořádných událostí a při přípravě na ně

(1) Plněním úkolů k řešení mimořádných událostí a krizových situací se rozumí i příprava policie na ně.

(2) Policie jako základní složka integrovaného záchranného systému vykonává v místě provádění záchranných a likvidačních prací úkoly podle tohoto zákona.

(3) Policista nebo útvar policie se podílí na provádění záchranných a likvidačních prací včetně letecké podpory integrovaného záchranného systému a letecké podpory v krizových situacích,

a) jsou-li k tomu vycvičení a vybavení,

b) je-li to nezbytné pro záchranu života, zdraví nebo majetku a

c) jsou-li k tomu určení policejním prezidentem.

§ 21

Poskytování ochrany a součinnosti při provádění exekuce a výkonu rozhodnutí

(1) Policie poskytne ochranu osobě pověřené výkonem rozhodnutí za podmínky, že tato osoba

a) nemůže provést výkon rozhodnutí z důvodu ohrožení svého života nebo zdraví a

b) o poskytnutí této ochrany požádá

(2) Policie poskytne exekutorovi součinnost při exekuční činnosti a ochranu při provádění exekuce. Ochranu poskytne policie za úhradu nákladů v případě, že exekutor si může ochranu zajistit jinak.

(3) V žádosti o ochranu se musí uvést konkrétní důvody, z nichž obava z ohrožení života nebo zdraví osoby vyplývá.

§ 22

Povolávání vojáků, příslušníků Vězeňské služby České republiky a Celní správy České republiky k plnění úkolů policie

(1) Pokud síly a prostředky policie nebudou dostatečné k zajištění vnitřního pořádku a bezpečnosti, může vláda České republiky povolat k plnění úkolů policie vojáky v činné službě a příslušníky Vězeňské služby České republiky nebo Celní správy České republiky. Vojáky a příslušníky lze povolat na nezbytnou dobu.

(2) Vojáci a příslušníci povolání podle odstavce 1 mají při plnění úkolů policie oprávnění a povinnosti policisty; vláda České republiky může rozsah těchto oprávnění a povinností omezit.

(3) Vojáci a příslušníci povolání podle odstavce 1 prokazují svou příslušnost k plnění úkolů policie svým předepsaným stejnokrojem s vnějším označením „POLICIE“, průkazem potvrzujícím oprávnění k plnění úkolů policie, popřípadě i ústním prohlášením. Při tom postupují podle § 12.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou vzory vnějšího označení „POLICIE“ a průkazu potvrzujícího oprávnění k plnění úkolů policie a způsob prokazování příslušnosti.

§ 23

Uveřejňování informací hromadnými sdělovacími prostředky

Provozovatel rozhlasového nebo televizního vysílání a vydavatel periodického tisku jsou povinni bez náhrady nákladů

na základě žádosti policie neprodleně a bez úpravy obsahu a smyslu uveřejnit informace o závažném ohrožení života a zdraví osob, majetku nebo veřejného pořádku.

§ 23a

Tísňová komunikace

(1) Policie zajišťuje nepřetržitý a bezodkladný příjem volání na národní číslo tísňového volání 158, výzev předaných operačními středisky základních složek integrovaného záchranného systému a výzev oznámených prostřednictvím dalších služeb určených k tísňové komunikaci (dále jen "tísňová komunikace") a reakci na tísňovou komunikaci prostřednictvím operačního řízení.

(2) Operačním řízením se pro účely tohoto zákona rozumí činnost operačních středisek zřízených u útvarů policie, zejména příjem a vyhodnocení tísňové komunikace a navazující výkon řídicích, organizačních a dalších činností za účelem plnění úkolů uvedených v § 2.

(3) Policie při příjmu tísňové komunikace využívá informace o místě, kde se komunikující nachází, získané z komunikační sítě nebo telekomunikačního koncového zařízení.

(4) Policie je pro potřeby operačního řízení oprávněna požadovat od základních složek integrovaného záchranného systému záznam tísňové komunikace uskutečněný na jednotné evropské číslo tísňového volání nebo na národní číslo tísňového volání.

(5) Záznam tísňové komunikace může policie předat složce integrovaného záchranného systému, je-li potřebný k plnění jejího konkrétního úkolu. Záznam lze předat i orgánu veřejné moci na jeho písemnou žádost v rozsahu nezbytném pro výkon působnosti tohoto orgánu.

HLAVA V

OMEZENÍ OSOBNÍ SVOBODY

§ 24

Obecná ustanovení

(1) Osoba omezená na svobodě policistou nesmí být podrobena mučení nebo krutému, nelidskému anebo ponižujícímu zacházení a nesmí s ní být zacházeno takovým způsobem, který nerespektuje lidskou důstojnost. Policista, který se stane svědkem takového zacházení, má povinnost přijmout opatření k zamezení takovému zacházení a oznámit je bezodkladně svému nadřízenému.

(2) Policie na žádost osoby omezené na svobodě vyrozumí o této skutečnosti osobu jí blízkou nebo jinou osobu, kterou osoba omezená na svobodě určí. Jedná-li se o osobu nezletilou, osobu, jejíž svéprávnost byla omezena, vyrozumí také zákonného zástupce nebo opatrovníka této osoby. Jedná-li se o osobu mladší 15 let, vyrozumí také orgán sociálně právní ochrany dětí. Jde-li o vojáka v činné službě, vyrozumí také Vojenskou policii. Policie provede vyrozumění neprodleně.

(3) Vyrozumění podle odstavce 2 policie neprovede, pokud by tím došlo k ohrožení splnění účelu závažného úkonu nebo pokud by bylo takové vyrozumění spojeno s nepřiměřenými obtížemi. O této skutečnosti bez zbytečného odkladu písemně informuje místně příslušného státního zástupce. Osobu podle odstavce 2 vyrozumí ihned, jakmile překážka podle věty první pomine.

(4) Osoba omezená na svobodě má právo zajistit si právní pomoc⁴⁶⁾ a mluvit s právním zástupcem bez přítomnosti třetí osoby. Za tímto účelem poskytne policista neprodleně nezbytnou součinnost, požádá-li o ni tato osoba.

(5) Osoba omezená na svobodě má právo nechat se vyšetřit nebo ošetřit lékařem podle svého výběru; to neplatí pro vyšetření lékařem ke zjištění, zda ji lze umístit do policejní cely nebo je nutno ji z ní propustit. Policie za účelem ošetření nebo vyšetření umožní přístup lékaře k této osobě.

§ 25

Připoutání

(1) Policista je oprávněn omezit možnost volného pohybu osoby, která fyzicky napadá policistu nebo jinou osobu, ohrožuje vlastní život, poškozuje majetek nebo se pokusí o útěk, připoutáním k vhodnému předmětu, zejména pomocí pout.

(2) Omezení podle odstavce 1 musí být ukončeno v okamžiku, kdy je zřejmé, že osoba jednání podle odstavce 1 nebude opakovat, nejdéle však po uplynutí 2 hodin od okamžiku připoutání.

§ 26

Zajištění osoby

(1) Policista je oprávněn zajistit osobu, která

a) svým jednáním bezprostředně ohrožuje svůj život, život nebo zdraví jiných osob anebo majetek,

- b) v budově útvaru policie úmyslně znečišťuje nebo poškozuje majetek anebo slovně uráží policistu nebo jinou osobu,
- c) má být předvedena podle jiného právního předpisu⁶⁾,
- d) utekla z výkonu trestu odnětí svobody, z výkonu ochranného léčení, ústavní výchovy, předběžného opatření nebo ochranné výchovy anebo ze zabezpečovací detence,
- e) při předvedení kladla odpor nebo se pokusila o útěk,
- f) byla přistižena při jednání, které má znaky přestupku, je-li důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat anebo mařit řádné objasnění věci,
- g) není trestně odpovědná a byla přistižena při jednání, které má znaky trestného činu, je-li důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat anebo mařit řádné objasnění věci,
- h) je nezletilá, je-li to nezbytné pro její navrácení do rodičovské nebo jiné obdobné péče jejímu zákonnému zástupci, nebo
- i) byla dopadena na základě pronásledování podle § 92 prováděném příslušníkem zahraničního bezpečnostního sboru.

(2) Policista po pominutí důvodu zajištění osobu neprodleně propustí, nestanoví-li tento zákon jinak. Je-li pro to právní důvod, předá osobu příslušnému orgánu nebo zařízení pro výkon ochranného opatření.

(3) Zajištění může trvat nejdéle 24 hodin od okamžiku omezení osobní svobody; zajištění podle odstavce 1 písm. i) však nesmí trvat déle než 6 hodin, pokud příslušný orgán cizího státu nepožádá o omezení osoby na svobodě za účelem vydání nebo předání, přičemž hodiny mezi půlnocí a devátou hodinou ranní se nezapočítávají.

(4) Zajišť-li policista osobu nezletilou nebo osobu, která není trestně odpovědná, je povinen informovat o této skutečnosti neprodleně jejího zákonného zástupce, opatrovníka nebo školské anebo výchovné zařízení, ze kterého osoba utekla, nebo jiné obdobné zařízení, ve kterém je tato osoba umístěna na základě rozhodnutí soudu anebo na základě souhlasu zákonných zástupců anebo opatrovníka. Zákonný zástupce, opatrovník nebo uvedené zařízení jsou povinni bez zbytečného odkladu zajistit odvoz této osoby z útvaru, v němž je osoba zajištěna. Zajišť-li policie výjimečně převezení osoby sama, má tato osoba, její zákonný zástupce nebo opatrovník povinnost uhradit náklady převozu. Policie zajištěnou osobu, která utekla z výkonu ústavní výchovy, ochranné výchovy nebo předběžného opatření, převezne na nejbližší záchytné pracoviště diagnostického ústavu, pokud není školské zařízení, z něhož osoba utekla, blíže než toto záchytné pracoviště.

(5) O zajištění sepíše policista úřední záznam.

§ 27

Zajištění cizince

(1) Policista je oprávněn zajistit cizince, jestliže

- a) se cizinec dopustil jednání, pro které lze pobyt na území České republiky ukončit nebo zahájit řízení o správním vyhoštění,
- b) bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění a policista zjistí důvod pro zajištění cizince podle jiného právního předpisu⁸⁾,
- c) cizinec má být podle vykonatelného rozhodnutí vyhoštěn, nebo
- d) je důvod se domnívat, že cizinec neoprávněně vstoupil na území České republiky nebo zde neoprávněně pobývá.

(2) O zajištění cizince podle odstavce 1 policista bez zbytečného odkladu informuje orgán, který rozhoduje o ukončení pobytu na území České republiky nebo o správním vyhoštění. Policista je oprávněn cizince zajistit do doby, než tento orgán cizinci doručí rozhodnutí o ukončení pobytu.

(3) Zajištění podle odstavce 1 může trvat nejdéle 24 hodin od okamžiku omezení osobní svobody. Zajištění podle odstavce 2 může trvat nejdéle 48 hodin od okamžiku omezení osobní svobody. Celková doba zajištění podle odstavců 1 a 2 nesmí být delší než 48 hodin od okamžiku omezení osobní svobody.

Policejní cely

§ 28

Policista je oprávněn umístit do policejní cely (dále jen „cela“) osobu

- a) zajištěnou,
- b) zadrženou³⁾,
- c) zatčenou³⁾,
- d) dodávanou do výkonu trestu odnětí svobody, zabezpečovací detence, ochranného léčení nebo ochranné výchovy³⁾,
- e) převzatou policistou k provedení procesních úkonů z vazby, výkonu trestu odnětí svobody, zabezpečovací detence, ochranného léčení nebo ochranné výchovy, nebo

f) předvedenou podle § 63 nebo 65, nelze-li pro odpor osoby zajistit provedení úkonu uvedeného v § 63 nebo 65.

§ 29

(1) Před umístěním osoby do cely je policista oprávněn přesvědčit se, zda tato osoba u sebe nemá zbraň nebo jinou věc způsobitou ohrožit život anebo zdraví a takovou věc odebrat. Za tímto účelem je oprávněn provést prohlídku osoby. Je-li věcí podle věty první zdravotní pomůcka, jejíž odnětí způsobuje psychickou nebo fyzickou újmu, musí být pro odebrání zvláštní důvod.

(2) Policista sepiše seznam odebraných věcí a kopii seznamu předá osobě. Při propuštění osoby z cely jí vrátí odebrané věci proti podpisu.

§ 30

Do cely se umísťují odděleně osoby

- a) různého pohlaví,
- b) mladší 18 let a dospělé,
- c) zadržené³⁾ nebo zatčené³⁾, u nichž lze předpokládat, že proti nim bude vedeno společné trestní řízení nebo spolu jejich trestní věci souvisejí,
- d) které se chovají agresivně, nebo
- e) u nichž lze důvodně předpokládat agresivní chování.

§ 31

(1) Osobu, která je zjevně pod vlivem návykové látky⁹⁾, lze umístit do cely za podmínky, že lékař po provedeném vyšetření neshledá důvody pro její umístění na protialkoholní a protitoxikomanické záchytné stanici nebo v jiném zdravotnickém zařízení anebo po provedeném ošetření již nebude podle stanoviska lékaře důvod pro její umístění do protialkoholní a protitoxikomanické záchytné stanice nebo jiného zdravotnického zařízení.

(2) Zjistí-li policista, že osoba, která má být umístěna v cele, je zraněná, nebo upozorní-li tato osoba na svou závažnou chorobu anebo je důvodné podezření, že tato osoba takovou chorobou trpí, zajistí policista její lékařské ošetření a vyžádá vyjádření lékaře k jejímu zdravotnímu stavu.

§ 32

(1) Jestliže osoba umístěná v cele onemocní, utrpí jinou újmu na zdraví nebo se pokusí o sebevraždu, policista, který vykonává ostrahu cely, učiní potřebná opatření směřující k ochraně jejího života nebo zdraví, zejména jí poskytne první pomoc a přivolá lékaře, od něhož vyžádá stanovisko k dalšímu setrvání osoby v cele nebo k jejímu umístění ve zdravotnickém zařízení. Pokud podle stanoviska lékaře brání zdravotní stav osoby dalšímu setrvání v cele, policista osobu neprodleně z cely propustí. Je-li to z hlediska zdravotního stavu osoby nezbytné, zajistí policista její odvoz do zdravotnického zařízení.

(2) O případu podle odstavce 1 nebo o úmrtí osoby umístěné v cele policista bezodkladně vyrozumí svého nadřízeného; ten neprodleně vyrozumí příslušného státního zástupce. Úmrtí osoby policie oznámí bez zbytečného odkladu také osobě blízké zemřelé osoby, pokud je známa.

§ 33

(1) Cela musí být hygienicky nezávadná a musí odpovídat svému účelu.

(2) V cele nesmějí být umístěny předměty, které by mohly být zneužity k ohrožení života nebo zdraví policisty anebo jiných osob.

(3) Nemá-li osoba dostatečný oděv nebo má-li oděv hygienicky závadný, zapůjčí jí oděv útvar policie, u kterého je cela zřízena.

(4) Osoba umístěná v cele má právo na přiměřený odpočinek včetně spánku, na poskytnutí nezbytných léků a zdravotních pomůcek, dostatečný přístup k vodě a toaletě, jakož i na provedení základní hygieny. Dále má právo na poskytnutí stravy třikrát denně v přiměřených intervalech.

(5) Osoba umístěná v cele musí být prokazatelně informována o právech a povinnostech osob umístěných v cele.

HLAVA VI

POSTUP VE VZTAHU K VĚCEM

§ 34

Odnětí věci

(1) Policista je oprávněn vyzvat osobu k vydání věci, jestliže

a) lze mít za to, že v řízení o přestupku může být uloženo její propadnutí nebo může být zabráná, nebo

b) jde o věc důležitou pro řízení o přestupku.

(2) Po předchozí marné výzvě k vydání věci podle odstavce 1 je policista oprávněn tuto věc odejmout. Nelze odejmout věc, jejíž hodnota je v nápadném nepoměru k povaze přestupku. Vyžaduje-li to bezpečnost osob nebo majetku nebo jiný obdobný obecný zájem, věta druhá se nepoužije.

(3) O vydání věci nebo jejím odnětí sepiše policista úřední záznam a osobě vystaví potvrzení. Vydanou nebo odňatou věc, je-li jí třeba k dalšímu řízení, policista předá orgánu, který je příslušný rozhodnout o přestupku; jinak ji vydá osobě, o jejímž právu na věc není pochyb, popřípadě se vrátí osobě, která ji vydala nebo které byla odňata.

(4) Je-li věc podle odstavce 1 nebo 2 omamná nebo psychotropní látka nebo prekursor drog nebo jiná chemická látka nebo jiný předmět určený k výrobě omamných nebo psychotropních látek, policie takovou látku po skončení řízení zničí nebo zaeviduje k účelům uvedeným v § 38, pokud nebylo rozhodnuto o propadnutí nebo zabrání věci. Obdobným způsobem policie postupuje u věci uvedené ve větě první získané v souvislosti s činností uvedenou v § 69 nebo 70.

§ 34a

Předběžné zajištění věci

(1) Policista je oprávněn vyzvat osobu k vydání věci, pokud lze na základě zjištěných skutečností důvodně předpokládat, že o zajištění nebo předání takové věci požádá cizí stát.

(2) Po předchozí marné výzvě k vydání věci podle odstavce 1 je policista oprávněn tuto věc odejmout.

(3) O vydání nebo odnětí věci (dále jen „předběžné zajištění věci“) sepiše policista úřední záznam a osobě vystaví potvrzení.

(4) Předběžné zajištění věci trvá nezbytně dlouhou dobu, nejdéle však 60 dnů.

(5) O předběžném zajištění věci, o možnosti uplatnit na ni právo, jakož i o lhůtě podle odstavce 4 policie bez zbytečného odkladu vyrozumí cizí stát, v jehož zájmu byla věc předběžně zajištěna.

(6) Nebrání-li tomu právní důvod, policie předběžně zajištěnou věc bez zbytečného odkladu vydá osobě, u níž byla zajištěna, nebo tuto osobu vyrozumí o možnosti věc převzít, pokud

a) cizí stát ve lhůtě podle odstavce 4 nedoručí žádost o zajištění nebo předání věci podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních a

b) na věc neuplatní ve lhůtě podle odstavce 4 právo osoba jiná.

(7) Jestliže na předběžně zajištěnou věc uplatňuje nárok osoba jiná, vydá se tomu, o jehož právu na věc není pochyb. Při pochybnostech se věc uloží do úschovy soudu a osoba, která si na věc činí nárok, se upozorní, aby jej uplatnila v řízení ve věcech občanskoprávních.

(8) Pokud osoba, které má být věc vydána podle odstavce 6 nebo 7, přes opakovanou výzvu věc nepřevzme, s věcí se dále nakládá jako s věcí nalezenou podle občanského zákoníku.

§ 35

Vydání a odebrání zbraně a prohlídka osoby

(1) Policista je oprávněn vyzvat osobu k vydání zbraně, hrozí-li nebezpečí, že jí bude neoprávněně užito k násilí nebo pohrůžce násilím. Po předchozí marné výzvě je policista oprávněn zbraň odebrat.

(2) Policista je oprávněn provést prohlídku osoby a odebrat jí zbraň, pokud

a) osobní svoboda osoby má být omezena,

b) proti ní směřuje zákrok, nebo

c) proti ní směřuje jiný úkon, hrozí nebezpečí, že osoba bude klást odpor, a je podezření, že má u sebe zbraň.

(3) O provedení prohlídky sepiše policista úřední záznam.

(4) Osobě, která zbraň vydala nebo již byla odebrána, vystaví policista bez zbytečného odkladu potvrzení o jejím odebrání.

(5) Policista vydanou nebo odebranou zbraň vrátí, jestliže pominul důvod pro její vydání nebo odebrání. Osoba je povinna vrácení zbraně potvrdit podpisem.

§ 36

Použití technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla

(1) Policista je oprávněn použít technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla,

- a) které bylo ponecháno na místě, kde je zakázáno stání nebo zastavení vozidla,
- b) které stojí na místě, do kterého je vjezd zakázán místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích,
- c) které stojí na chodníku, kde to není povoleno, nebo
- d) je-li vozidlem proveden neoprávněný zábor veřejného prostranství a jeho řidič není na místě přítomen.

(2) Technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla lze použít jen tehdy, je-li zajištěna možnost jeho odstranění bez zbytečného odkladu.

(3) Technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla se odstraní bez zbytečného odkladu po projednání přestupku v blokovém řízení, po zjištění totožnosti osoby, která vozidlo na zakázaném místě ponechala, po provedení úkonů nezbytných ke zjištění totožnosti takové osoby nebo po uhrazení nákladů podle odstavce 5 provozovatelem vozidla.

(4) Technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla z důvodu uvedeného v odstavci 1 nelze použít, jde-li o vozidlo, které

- a) tvoří překážku silničního provozu¹⁰⁾, nebo
- b) je viditelně označeno jako vozidlo ozbrojených sil, bezpečnostního sboru, požární ochrany, vozidlo určené k poskytování zdravotnických služeb, vozidlo invalidy nebo jako vozidlo osoby požívající výsad a imunit podle zákona nebo mezinárodní smlouvy.

(5) Přiložení a odstranění technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla se provádí na náklady osoby, která vozidlo na místě ponechala, a nelze-li ji zjistit, pak na náklady provozovatele vozidla. Pokud došlo k přiložení technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla v rozporu s odstavcem 1, uhrazené náklady musí být neprodleně vráceny tomu, kdo je uhradil.

(6) Technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla může policista použít také za podmínek podle § 55 odst. 1 písm. b). Na toto použití technického prostředku se odstavce 1 až 5 nevztahují.

§ 36a

Zamezení provozu bezpilotního systému

(1) Policista je oprávněn zamezit provozu bezpilotního systému technickými nebo jinými prostředky, popřípadě jeho poškozením nebo zničením, jestliže bezprostředně ohrožuje život, zdraví, majetek značné hodnoty nebo veřejný pořádek.

(2) Oprávnění podle odstavce 1 lze použít pouze v nezbytné míře a po nezbytnou dobu.

§ 37

Zajištění, odstranění a zničení věci

(1) Policista je oprávněn věc zajistit, popřípadě odstranit, je-li důvodné podezření, že představuje bezprostřední závažné ohrožení života, zdraví, majetku nebo životního prostředí a nelze-li toto ohrožení odstranit jinak.

(2) Nelze-li ohrožení odstranit postupem podle odstavce 1, je policista oprávněn věc zničit, popřípadě dočasně uložit do doby zničení, zejména je-li důvodné podezření, že obsahuje výbušninu.

(3) Nebrání-li tomu právní důvod, vydá policie zajištěnou věc bez zbytečného odkladu tomu, o jehož právu na vydání věci není pochyb, nebo oprávněnou osobu vyrozumí o možnosti věc převzít. Při pochybnostech policie uloží věc do své úschovy a osobu, která si na vydání věci činí nárok, poučí o možnosti uplatnit tento nárok v řízení ve věcech občanskoprávních.

(4) Je-li nebezpečí, že se věc, která nemohla být vydána podle odstavce 3, zkaží, prodá se a získané peněžní prostředky se uloží do úschovy policie.

(5) Zajištěná věc včetně peněžních prostředků podle odstavce 4 propadá státu, pokud není nárok na její vydání uplatněn do 3 měsíců od zajištění nebo není v této lhůtě vyzvednuta.

(6) Náklady spojené s úschovou hradí osoba, která věc převzala.

§ 38

Držení a používání nebezpečných látek a věcí

(1) Policie a policejní školy mohou pro účely výuky, výcviku, zkoušek, expertizní, znalecké a vědecko-výzkumné činnosti nebo pro výkon jiné činnosti v rámci plnění úkolu nabývat, držet, přechovávat, vyrobit a používat nebezpečné látky a věci a části lidských pozůstatků¹¹⁾.

(2) Nebezpečnými látkami a věcmi se pro účely tohoto zákona rozumějí zejména výbušniny, výbušné předměty, jedy, padělký platebních prostředků, známek a cenných papírů nebo jiných listin, omamné a psychotropní látky, prekursory drog nebo jiné chemické látky nebo jiné předměty určené k výrobě omamných a psychotropních látek.

(3) Policie

a) přijme opatření k zamezení neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k nebezpečným látkám a věcem nebo k jejich neoprávněnému použití, zničení anebo ztrátě,

b) zpracuje a vede evidenci nebezpečných látek a věcí,

c) vede dokumentaci technicko-organizačních opatření k zajištění ochrany nebezpečných látek a věcí a k eliminaci rizik plynoucích z charakteru tohoto materiálu pro bezpečnost osob a majetku.

(4) Policista je oprávněn používat a přepravovat výbušniny a výbušné předměty v souvislosti se zajišťováním bezpečnosti osob a majetku, zejména při likvidaci nástražných výbušných systémů, při likvidaci nálezu munice nebo výbušnin, při speciálním výcviku služebních psů, při boji proti pachatelům závažných trestných činů nebo je-li to nezbytné k předcházení anebo odstranění závažného ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti.

(5) Zbraně, střelivo a munice včetně výbušnin, které jsou ve školách a školských zařízeních určeny ke vzdělávání a výcviku policistů, jsou výzbrojí policie. Zbraní se rozumí zbraň střelná včetně střeliva a doplňků zbraně, výbušnina, speciální výbušný předmět, průlomový pyrotechnický prostředek a speciální náloživo.

§ 39

Rušení provozu elektronických komunikací

(1) Policie může za účelem odstranění bezprostředního ohrožení života nebo zdraví osob nebo za účelem odstranění bezprostředně hrozící škody velkého rozsahu⁴⁷⁾ na majetku, případně při zajišťování bezpečnosti chráněných objektů, prostorů a osob, rušit v nezbytné míře a po nezbytnou dobu

a) provoz elektronických komunikačních zařízení a sítí,

b) poskytování služeb elektronických komunikací, nebo

c) provozování radiokomunikačních služeb.

(2) Policie může provádět rušení podle odstavce 1 rovněž při výcviku, přičemž ohlásí Českému telekomunikačnímu úřadu (dále jen "úřad"), územně příslušnému operačnímu a informačnímu středisku integrovaného záchranného systému a Národnímu úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost zavedení rušení v přiměřené lhůtě předem. Za účelem odstranění nebo zmírnění dopadů ohlášeného rušení může úřad stanovit podmínky tohoto rušení včetně povinnosti informovat v nezbytné míře o rušení dotčené provozovatele sítí elektronických komunikací a poskytovatele služeb elektronických komunikací; to neplatí, pokud by poskytnutí informace mohlo ohrozit plnění úkolů policie. V takovém případě může úřad uložit povinnost informovat dotčené provozovatele sítí elektronických komunikací a poskytovatele služeb elektronických komunikací bez zbytečného odkladu poté, co tyto důvody pominou.

(3) Policie může provádět rušení poskytování služeb elektronických komunikací rovněž za účelem odstranění bezprostředně hrozící škody způsobené

a) protiprávním zásahem do počítačové sítě vedeným proti informačnímu systému kritické informační infrastruktury⁴⁸⁾ nebo významnému informačnímu systému⁴⁹⁾, nebo

b) kybernetickým útokem s dopadem na větší počet počítačových systémů orgánů veřejné moci, který způsobuje nefunkčnost těchto systémů.

(4) Zavedení rušení podle odstavců 1 a 3 policie bez zbytečného odkladu ohlásí úřadu, územně příslušnému operačnímu a informačnímu středisku integrovaného záchranného systému a Národnímu úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost. Pokud by ohlášení mohlo ohrozit plnění úkolů policie, ohlásí policie zavedení rušení bez zbytečného odkladu poté, co tyto důvody ohrožení pominou.

§ 40

Vstup do obydlí, jiného prostoru nebo na pozemek

(1) Policista je oprávněn vstoupit bez souhlasu uživatele do obydlí, jiného prostoru nebo na pozemek a provést tam potřebné úkony nebo jiná opatření jen tehdy, jestliže věc nesnese odkladu a vstup tam je nezbytný pro ochranu života nebo zdraví osob anebo pro odvrácení závažného ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti.

(2) Oprávnění podle odstavce 1 má policista také v případě

a) důvodného podezření, že se na místě uvedeném v odstavci 1 nachází zemřelý,

b) pronásledování osoby, nebo

c) vstupu do jiného prostoru nebo na pozemek, má-li důvodné podezření, že se tam nachází týrané zvíře.

(3) Policista je oprávněn za účelem vstupu na místo uvedené v odstavci 1 toto místo otevřít nebo jiným způsobem si do něj zjednat přístup, v případě nutnosti i za použití síly.

(4) Policista je povinen při vstupu do obydlí, jiného prostoru nebo na pozemek a při následných úkonech zajistit přítomnost nezúčastněné osoby; nemusí tak učinit, hrozí-li nebezpečí z prodlení nebo by mohlo dojít k ohrožení života anebo zdraví nezúčastněné osoby.

(5) Po provedení úkonů nebo jiných opatření je policista povinen bez zbytečného odkladu vyrozumět uživatele obydlí, jiného prostoru nebo pozemku a zajistit zabezpečení tohoto místa, nemůže-li tak učinit uživatel nebo jiná oprávněná osoba.

§ 41

Oprávnění ke vstupu

(1) Policista je při plnění úkolu policie oprávněn vstupovat v živnostenské provozovně, v herně, kasinu a dalších prostorách, kde jsou provozovány hazardní hry³⁵⁾, do prostor, u kterých lze mít důvodně za to, že se v nich zdržují fyzické osoby, a to i po skončení prodejní nebo provozní doby.

(2) Policista je při plnění úkolu policie oprávněn vstupovat do živnostenské provozovny, do herny, kasina a dalších prostor, kde jsou provozovány hazardní hry, a to i po skončení prodejní nebo provozní doby, pokud

a) je to nezbytné z důvodu zajištění veřejného pořádku, nebo

b) lze mít důvodně za to, že jsou zde osobě mladší 18 let prodávány nebo podávány

1. alkoholické nápoje nebo je zde této osobě jinak umožněno jejich požívání, nebo

2. tabákové výrobky, kuřácké pomůcky, bylinné výrobky určené ke kouření, elektronické cigarety nebo jejich náhradní náplně nebo je zde této osobě jinak umožněno jejich užívání.

(3) Policista je při plnění úkolu policie oprávněn vstupovat do herny, kasina a dalších prostor, kde jsou provozovány hazardní hry, a to i po skončení prodejní nebo provozní doby, také tehdy, lze-li mít důvodně za to, že se zde hazardní hry účastní osoba mladší 18 let.

(4) Každý je povinen umožnit policistovi vstup do míst podle odstavců 1 až 3. Tím není dotčena úprava vstupu do obydlí, jiného prostoru nebo na pozemek.

(5) Nelze-li jinak dosáhnout splnění úkolu policie, je policista oprávněn za účelem vstupu do míst podle odstavců 1 až 3 tato místa otevřít nebo jiným způsobem si do nich zjednat přístup, v případě nutnosti i za použití síly.

§ 42

Zastavení a prohlídka dopravního prostředku

(1) Policista je oprávněn zastavit dopravní prostředek a provést jeho prohlídku,

a) pronásleduje-li pachatele úmyslného trestného činu, nebo

b) pátrá-li po pachateli úmyslného trestného činu nebo po věcech z takového trestného činu pocházejících anebo s takovým trestným činem souvisejících,

má-li důvodné podezření, že se v dopravním prostředku takový pachatel nebo věci nachází.

(2) Policista je oprávněn zastavit dopravní prostředek a provést jeho prohlídku, má-li důvodné podezření, že používáním dopravního prostředku, na dopravním prostředku nebo v souvislosti s dopravním prostředkem byl spáchán trestný čin.

(3) Policista je oprávněn zastavit dopravní prostředek a provést jeho prohlídku, pátrá-li po

a) osobách hledaných, pohřešovaných nebo protiprávně se zdržujících na území České republiky,

b) zbraních, střelivu, munici, výbušninách, výbušných předmětech, jedech, omamných a psychotropních látkách, prekursorech drog nebo jiných chemických látkách nebo jiných předmětech určených k výrobě omamných a psychotropních látek, nebo

c) věcech pocházejících z trestné činnosti anebo souvisejících s trestnou činností,

má-li důvodné podezření, že se v dopravním prostředku taková osoba nebo věc nachází.

(4) Pokud řidič na výzvu policisty nebo znamení dané podle jiného právního předpisu¹⁰⁾ nezastavil, je policista oprávněn po jeho zastavení provést prohlídku dopravního prostředku také za účelem zjištění, zda se v něm nenachází

a) osoby hledané, pohřešované nebo protiprávně se zdržující na území České republiky,

b) zbraně, střelivo, munice, výbušniny, výbušné předměty, jedy, omamné a psychotropní látky, prekursory drog nebo jiné chemické látky nebo jiné předměty určené k výrobě omamných a psychotropních látek, nebo

c) věci pocházející z trestné činnosti nebo související s trestnou činností.

(5) Policista je oprávněn při zajišťování bezpečnosti prostředků veřejné hromadné dopravy před útoky na jejich provoz a na bezpečnost cestujících v těchto prostředcích provést prohlídku zavazadla, jakož i prostředku veřejné hromadné dopravy,

za účelem zjištění, zda v nich není přepravována věc, která by mohla být použita k takovému útoku. Obdobně je oprávněn provést prohlídku osoby za účelem zjištění, zda takovou věc nepřechovává.

(6) Policista je oprávněn při zajišťování bezpečnosti prostředků veřejné hromadné dopravy a při zajišťování veřejného pořádku a bezpečnosti v těchto prostředcích k

a) bezplatné přepravě těmito prostředky,

b) bezplatnému používání telekomunikačních zařízení instalovaných v těchto prostředcích.

(7) Policista je oprávněn za účelem provedení prohlídky dopravního prostředku otevřít nebo jiným způsobem si do něj zjednat přístup, v případě nutnosti i za použití síly.

§ 42a

Oprávnění policisty při kontrole motorového vozidla požadovat uhrazení nedoplatku

(1) Policista je oprávněn při kontrole motorového vozidla požadovat po řidiči tohoto vozidla uhrazení jeho nedoplatku nebo nedoplatku provozovatele tohoto vozidla na pokutě za přestupek podle zákona o silničním provozu, zákona o pozemních komunikacích nebo zákona o silniční dopravě, umožní-li mu uhrazení nedoplatku na místě kontroly motorového vozidla v hotovosti a bezhotovostním převodem, k němuž je dán platební příkaz prostřednictvím platební karty, a to pouze v případě, pokud

a) byla pokuta, jejímž neuhrazením vznikl nedoplatek, uložena celním úřadem, nebo

b) byl nedoplatek na této pokutě předán k vymáhání obecnému správci daně.

(2) Nedoplatkem se pro účely tohoto zákona rozumí nedoplatek, u kterého není povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky.

(3) Poskytnutí informace o nedoplatku podle odstavce 1 provozovatele motorového vozidla řidiči tohoto vozidla není porušením mlčenlivosti podle daňového řádu.

(4) Je-li nedoplatek podle odstavce 1 uhrazen na místě kontroly motorového vozidla, policista vystaví řidiči tohoto vozidla potvrzení o jeho uhrazení. Je-li nedoplatek podle odstavce 1 uhrazen v hotovosti, předá policie peněžní prostředky nejpozději následující pracovní den obecnému správci daně příslušnému podle místa jeho uhrazení.

(5) Generální ředitelství cel poskytne policii způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup informace nezbytné pro účely zjištění výše nedoplatku podle odstavce 1.

§ 42b

Zadržení tabulek státní poznávací značky a zabránění v jízdě motorového vozidla

(1) Není-li nedoplatek podle § 42a odst. 1 uhrazen na místě kontroly motorového vozidla, přikáže policista řidiči jízdu na nejbližší vhodné místo z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a

a) zadrží tabulky státní poznávací značky (dále jen "registrační značky") motorového vozidla; pokud je řidič motorového vozidla odmítne na výzvu policisty vydat, tabulky registrační značky odejme, nebo

b) zabráni motorovému vozidlu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla.

(2) Policista o zadržení tabulek registrační značky nebo použití technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla sepíše úřední záznam, který obsahuje

a) údaje o kontrolovaném motorovém vozidle,

b) údaje o osobě, která byla řidičem kontrolovaného motorového vozidla v době zadržení tabulek registrační značky nebo použití technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla,

c) identifikační údaje osoby, která má nedoplatek podle § 42a odst. 1,

d) výši nedoplatku podle § 42a odst. 1,

e) údaje o útvaru policie, kde je možné nedoplatek podle § 42a odst. 1 uhradit nebo prokázat jeho uhrazení, vyzvednout zadržené tabulky registrační značky nebo se domáhat odstranění technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla, a času, kdy je tak možné učinit,

f) poučení o důsledku zadržení tabulek registrační značky nebo použití technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla a

g) poučení o možnosti podat stížnost podle § 42d.

(3) Policista předá stejnopis úředního záznamu podle odstavce 2 řidiči kontrolovaného motorového vozidla.

(4) Není-li řidič kontrolovaného motorového vozidla současně jeho provozovatelem, vyzvedne policie o zadržení tabulek registrační značky nebo použití technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla provozovatele tohoto vozidla, je-li

to bez zbytečných obtíží možné. Ve vyzkoušení provozovatele motorového vozidla, je-li osobou, která má nedoplatek podle § 42a odst. 1, uvede policie údaje podle odstavce 2, s výjimkou údaje o výši nedoplatku řidiče kontrolovaného motorového vozidla. Ve vyzkoušení provozovatele motorového vozidla, který není osobou, která má nedoplatek podle § 42a odst. 1, uvede policie údaje podle odstavce 2 písm. a), b) a e) až g).

(5) Škody způsobené v souvislosti se zadržením tabulek registrační značky nebo s použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla, zejména škody způsobené omezením užívání motorového vozidla, náklady spojené s jízdou motorového vozidla do místa odstavení a s odstavením tohoto vozidla jdou k tíži osoby, která má nedoplatek podle § 42a odst. 1. Odpovědnost řidiče nebo provozovatele motorového vozidla za vozidlo, náklad a přepravované osoby není zadržením tabulek registrační značky nebo použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla dotčena.

(6) Policista není oprávněn zadržet tabulky registrační značky motorového vozidla a zabránit motorovému vozidlu v jízdě, jedná-li se o vozidlo základních složek integrovaného záchranného systému, ozbrojených sil, bezpečnostních sborů, jednotek požární ochrany, zpravodajských služeb, Horské služby, obecní policie nebo vozidlo osoby požívající výsad a imunit podle zákona nebo mezinárodní smlouvy.

(7) Policista nemusí v případech hodných zvláštního zřetele zadržet tabulky registrační značky motorového vozidla nebo zabránit motorovému vozidlu v jízdě. O tomto postupu sepiše úřední záznam, který obsahuje

- a) údaje o kontrolovaném motorovém vozidle,
- b) údaje o osobě, která byla řidičem kontrolovaného motorového vozidla,
- c) identifikační údaje osoby, která má nedoplatek podle § 42a odst. 1,
- d) výši nedoplatku podle § 42a odst. 1 a
- e) důvod, pro který policista nepostupoval podle odstavce 1.

(8) O zadržení tabulek registrační značky motorového vozidla registrovaného v České republice informuje policie Ministerstvo dopravy způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup.

§ 42c

Vrácení tabulek registrační značky a odstranění technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla

(1) Pokud řidič motorového vozidla, který není jeho provozovatelem, a provozovatel tohoto vozidla nemají nedoplatek podle § 42a odst. 1, je řidič motorového vozidla, který není jeho provozovatelem, oprávněn

- a) vyzvednout si zadržené tabulky registrační značky, nebo
- b) domáhat se odstranění technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla.

(2) Provozovatel motorového vozidla, který nemá nedoplatek podle § 42a odst. 1, je oprávněn

- a) vyzvednout si zadržené tabulky registrační značky, nebo
- b) domáhat se odstranění technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla.

(3) Pokud tabulky registrační značky nebyly vyzvednuty do 1 roku od jejich zadržení, předá je policie příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, jde-li o tabulky registrační značky motorového vozidla registrovaného v České republice, v ostatních případech prostřednictvím zastupitelského úřadu státu poslední registrace motorového vozidla.

(4) O vyzvednutí tabulek registrační značky motorového vozidla registrovaného v České republice podle odstavců 1 a 2 a o jejich předání příslušnému úřadu obce s rozšířenou působností podle odstavce 3 informuje policie Ministerstvo dopravy způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup.

§ 42d

Stížnost

Proti postupu policisty nebo policie podle § 42a až 42c lze podat stížnost.

§ 43

(1) Vyžaduje-li to splnění konkrétního úkolu policie, je policista oprávněn přikázat každému, aby

- a) po nezbytnou dobu nevstupoval na policistou určené místo (dále jen „určené místo“),
- b) se po nezbytnou dobu nezdržoval na určeném místě, nebo
- c) po nezbytnou dobu setrval na určeném místě, hrozí-li závažné ohrožení života nebo zdraví.

(2) K vyznačení nebo ohraničení určeného místa může být použito technických prostředků. Je-li jako technický prostředek použit pás s označením „Policie ČR“, jde o příkaz podle odstavce 1.

HLAVA VII

VYKÁZÁNÍ

§ 44

(1) Lze-li na základě zjištěných skutečností, zejména s ohledem na předcházející útoky, důvodně předpokládat, že se osoba dopustí nebezpečného útoku proti životu, zdraví anebo svobodě nebo zvlášť závažného útoku proti lidské důstojnosti, je policista oprávněn vykázat tuto osobu z bytu nebo domu společně obývaného s útokem ohroženou osobou (dále jen „společné obydlí“), jakož i z bezprostředního okolí společného obydlí. Policista je oprávněn tuto osobu vykázat i v její nepřítomnosti. Pokud společné obydlí obývá nezletilé dítě, považuje se za ohroženou osobu podle této hlavy.

(2) Vykázání trvá po dobu 10 dnů ode dne jeho provedení. Tuto dobu nelze zkrátit ani se souhlasem ohrožené osoby. Podáním návrhu na vydání předběžného opatření podle zákona o zvláštních řízeních soudních v průběhu vykázání se doba vykázání prodlužuje do dne nabytí právní moci rozhodnutí soudu o tomto návrhu.

(3) Vykázání oznámí policista ústně vykázané i ohrožené osobě a vyhotoví potvrzení o vykázání, které jim předá proti podpisu. Součástí potvrzení o vykázání je vymezení prostoru, na který se vykázání vztahuje, uvedení totožnosti ohrožené a vykázané osoby, poučení o právech a povinnostech vykázané osoby a adresa útvaru policie, u kterého si může vyzvednout kopii úředního záznamu o vykázání. Odmítne-li ohrožená nebo vykázaná osoba potvrzení o vykázání převzít nebo odmítne-li písemně potvrdit jeho převzetí, policista tuto skutečnost uvede v úředním záznamu.

(4) Není-li vykázaná osoba vykázání přítomna, poučení o jejích právech a povinnostech v souvislosti s vykázáním jí policista poskytne při prvním kontaktu. Je-li to možné, policista této osobě předá potvrzení o vykázání, v opačném případě ji poučí o možnosti převzít potvrzení o vykázání a kopii úředního záznamu o vykázání u příslušného útvaru policie; součástí poučení je i údaj o adrese tohoto útvaru.

(5) Nesouhlasí-li vykázaná osoba s vykázáním, může proti němu na místě podat námitky, které policista uvede v potvrzení o vykázání. Policista námitky předá bez zbytečného odkladu krajskému ředitelství příslušnému podle místa vykázání (dále jen „příslušné krajské ředitelství“). Vykázaná osoba může dále do 3 dnů ode dne převzetí potvrzení o vykázání podat příslušnému krajskému ředitelství námitky písemně. Lhůta pro podání námitek počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy došlo k převzetí potvrzení o vykázání a je považována za dodrženu, jsou-li námitky nejpozději v její poslední den předány k poštovní přepravě nebo podány u příslušného krajského ředitelství. O tomto právu policista vykázanou osobu poučí před předáním potvrzení o vykázání.

(6) Shledá-li příslušné krajské ředitelství, že podmínky pro vykázání nebyly splněny, vykázání ukončí a o této skutečnosti vyzoomí ohroženou a vykázanou osobu bez zbytečného odkladu.

§ 45

(1) Vykázaná osoba je povinna

- a) opustit neprodleně prostor vymezený policistou v potvrzení o vykázání,
- b) zdržet se vstupu do prostoru podle písmene a),
- c) zdržet se styku nebo navazování kontaktu s ohroženou osobou,
- d) vydat policistovi na jeho výzvu všechny klíče od společného obydlí, které drží.
Policista vykázanou osobu poučí o následcích neuposlechnutí výzvy podle písmene d).

(2) Vykázaná osoba má právo

- a) vzít si ze společného obydlí věci sloužící její osobní potřebě, osobní cennosti a osobní doklady před splněním povinnosti podle odstavce 1 písm. a),
- b) vzít si v průběhu vykázání ze společného obydlí věci podle písmene a) a věci nezbytné pro její podnikání nebo pro výkon povolání; právo lze uplatnit jedenkrát a pouze v přítomnosti policisty, policista o výkonu tohoto práva ohroženou osobu předem informuje,
- c) ověřovat provedení vykázání zejména na národním tísňovém čísle 158,
- d) vyzvednout si kopii úředního záznamu o vykázání u příslušného útvaru policie.

(3) Policista poskytne vykázané osobě bez zbytečného odkladu informace o pomoci osobám s násilným chováním a o možnostech jejího dalšího ubytování a v souvislosti s tím nezbytnou součinnost. Od této osoby dále vyžádá adresu pro doručování.

§ 46

Policista poučí ohroženou osobu o

- a) možnosti podání návrhu na vydání předběžného opatření podle zákona o zvláštních řízeních soudních,

- b) možnosti využití psychologických, sociálních nebo jiných služeb v oblasti pomoci obětem násilí a
- c) následcích vyplývajících z uvedení vědomě nepravdivých údajů, k nimž policista při vykazání přihlíží.

§ 47

(1) Územní rozsah prostoru, na který se vykazání vztahuje, určí policista podle míry požadavku účinné preventivní ochrany osoby ohrožené útokem. Je-li v důsledku vykazání ohrožen provoz objektu nebo znemožněn výkon zaměstnání vykazované osoby, policista o této skutečnosti bezodkladně vyrozumí provozovatele objektu nebo zaměstnavatele vykazované osoby za účelem přijetí potřebných opatření.

(2) Při provádění úkonů souvisejících s vykazáním policista zajistí přítomnost nezúčastněné osoby; to neplatí, hrozí-li nebezpečí z prodlení.

(3) Do 24 hodin od provedení vykazání zašle policista kopii úředního záznamu o vykazání příslušnému intervenčnímu centru¹⁴⁾ a soudu, který je příslušný k rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření podle zákona o zvláštních řízeních soudních. Pokud ve společném obydlí žije nezletilá osoba, zašle kopii úředního záznamu o vykazání v této lhůtě i příslušnému orgánu sociálně-právní ochrany dětí.

(4) Policista ve lhůtě 3 dnů od vykazání provede kontrolu, zda vykazovaná osoba dodržuje povinnosti vyplývající z vykazání.

(5) O provedených úkonech a opatřeních sepiše policista úřední záznam.

HLAVA VIII

ZAJIŠŤOVÁNÍ BEZPEČNOSTI CHRÁNĚNÝCH OBJEKTŮ, PROSTORŮ A OSOB

§ 48

Zajišťování bezpečnosti chráněných objektů a prostorů

(1) Policie zajišťuje bezpečnost chráněných objektů a prostorů. Rozsah zajišťování bezpečnosti stanoví na návrh policejního prezidenta ministr v závislosti na bezpečnostní situaci a možné míře ohrožení.

(2) Chráněným objektem a prostorem se rozumí objekty a prostory zvláštního významu pro vnitřní pořádek a bezpečnost, o nichž tak rozhodne vláda; chráněným objektem a prostorem se rovněž rozumí objekty a prostory, pro které taková ochrana vyplývá z mezinárodní smlouvy.

(3) Za chráněný objekt nebo prostor se považuje rovněž objekt nebo prostor, který nesplňuje podmínku podle odstavce 2, po dobu trvání jeho bezprostředního ohrožení. Policie zajišťuje ochranu takového objektu nebo prostoru po nezbytnou dobu. O zajišťování této ochrany rozhoduje policejní prezident, a pokud věc nesnese odkladu, policista provádějící úkon.

(4) Při zajišťování bezpečnosti chráněného objektu nebo prostoru je policista oprávněn

- a) zjišťovat důvod vstupu osoby do objektu nebo prostoru,
- b) zjišťovat totožnost vstupující nebo vycházející osoby,
- c) provést prohlídku vnášené nebo vynášené věci,
- d) zastavovat vjíždějící nebo vyjíždějící dopravní prostředek a provést jeho prohlídku,
- e) provést prohlídku vstupující nebo vycházející osoby,
- f) na dobu pobytu osoby v objektu nebo prostoru jí odebrat zbraň.

§ 49

Zajišťování bezpečnosti určených osob

(1) Policie zajišťuje v rámci plnění svých úkolů bezpečnost

- a) ústavního činitele České republiky, stanoví-li tak vláda,
- b) osoby chráněné při jejím pobytu na území České republiky podle mezinárodních dohod.

(2) Policie může dále zajišťovat v rámci plnění svých úkolů bezpečnost dalších osob určených ministrem. Rozsah a způsob takového zajištění bezpečnosti stanoví na návrh policejního prezidenta ministr.

(3) Při zajišťování bezpečnosti osoby chráněné podle odstavce 1 nebo 2 nebo osoby, které je poskytována krátkodobá ochrana, je policista oprávněn

a) provést prohlídku osoby, zavazadla, věci, dopravního prostředku nebo objektu nacházejících se v prostoru, ze kterého by bylo možno ohrozit bezpečnost chráněné osoby, a prohlídku takového prostoru a

b) ověřit dodržení hygienických limitů ukazatelů pitné vody, potravin a pokrmů, jakož i splnění hygienických požadavků na výkon epidemiologicky závažných činností¹⁵⁾, jestliže jich má být užito pro potřeby chráněné osoby.

(4) Prohlídku osoby podle odstavce 3 písm. a) je policista oprávněn provést, jestliže tato osoba na jeho výzvu ihned neopustí prostor podle odstavce 3 písm. a) nebo hrozí-li nebezpečí z prodlení.

(5) Prohlídku objektu je policista oprávněn provést pouze se svolením vlastníka nebo uživatele. Bez uvedeného svolení je policista oprávněn provést prohlídku, je-li důvodné podezření, že z objektu hrozí útok na bezpečnost chráněné osoby.

(6) Prohlídka objektu, zavazadla, věci a dopravního prostředku nesmí sledovat jiný zájem než zajištění bezpečnosti chráněné osoby.

§ 50

Krátkodobá ochrana osoby

(1) Krátkodobou ochranou osoby se pro účely tohoto zákona rozumí opatření zahrnující

- a) fyzickou ochranu,
- b) dočasnou změnu pobytu osoby,
- c) použití zabezpečovací techniky, nebo
- d) poradensko-preventivní činnost

(2) Krátkodobou ochranu osob poskytne policie v odůvodněných případech osobě, které zřejmě hrozí újma na zdraví nebo jiné vážné nebezpečí, avšak nelze jí poskytnout zvláštní ochranu osob¹⁷⁾ nebo nejsou splněny podmínky zajišťování bezpečnosti osoby podle § 49 odst. 1 nebo 2 anebo podmínky ochrany osoby pověřené výkonem rozhodnutí podle § 21. Krátkodobá ochrana osob se v odůvodněných případech poskytne také osobám blízkým osobě, které zřejmě hrozí újma na zdraví nebo jiné vážné nebezpečí. Krátkodobou ochranu nelze poskytovat bez souhlasu osoby, které má být poskytnuta.

(3) V případě bezprostředně hrozícího útoku na život nebo zdraví osoby poskytne policista této osobě předběžně fyzickou ochranu a informuje o tom útvar policie příslušný k zajišťování krátkodobé ochrany osob.

HLAVA IX

POUŽITÍ DONUCOVACÍCH PROSTŘEDKŮ A ZBRANĚ

§ 51

Obecné ustanovení

Policista je oprávněn použít při zákroku donucovací prostředek a zbraň, k jejichž používání byl vycvičen.

§ 52

Donucovací prostředky

Donucovacími prostředky jsou

- a) hmaty, chvaty, údery a kopy,
- b) slzotvorný, elektrický nebo jiný obdobně dočasně zneschopňující prostředek,
- c) obušek a jiný úderný prostředek,
- d) vrhací prostředek mající povahu střelné zbraně podle jiného právního předpisu s dočasně zneschopňujícími účinky,
- e) vrhací prostředek, který nemá povahu zbraně podle § 56 odst. 5,
- f) zastavovací pás, zahrazení cesty vozidlem a jiný prostředek k násilnému zastavení vozidla nebo zabránění odjezdu vozidla,
- g) vytlačování vozidlem,
- h) vytlačování štítem,
- i) vytlačování koněm,

- j) služební pes,
- k) vodní stříkač,
- l) zásahová výbuška,
- m) úder střelnou zbraní,
- n) hrozba namířenou střelnou zbraní,
- o) varovný výstřel,
- p) pouta,
- q) prostředek k zamezení prostorové orientace.

§ 53

Obecné podmínky použití donucovacího prostředku

(1) Policista je oprávněn použít donucovací prostředek k ochraně bezpečnosti své osoby, jiné osoby nebo majetku anebo k ochraně veřejného pořádku.

(2) Před použitím donucovacího prostředku je policista povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito donucovacích prostředků. To neplatí v případě použití prostředku k zabránění odjezdu vozidla. Od výzvy s výstrahou lze upustit v případě, že je ohrožen život nebo zdraví osoby a zákrok nesnese odkladu.

(3) Policista je oprávněn použít donucovací prostředek, který

- a) umožní dosažení účelu sledovaného zákrokem a
- b) je nezbytný k překonání odporu nebo útoku osoby, proti níž zakročuje.

(4) Elektrický donucovací prostředek je policista oprávněn použít pouze, pokud by použití jiného donucovacího prostředku zjevně nebylo dostatečné k dosažení účelu sledovaného zákrokem.

(5) Policista při použití donucovacího prostředku dbá na to, aby nezpůsobil osobě újmu zřejmě nepřiměřenou povaze a nebezpečnosti jejího protiprávního jednání.

§ 54

Použití pout a prostředků k zamezení prostorové orientace

Policista je oprávněn použít pouta a prostředek k zamezení prostorové orientace také ke spoutání osoby

- a) zajištěné,
 - b) zadržené³⁾,
 - c) zatčené³⁾,
 - d) dodávané do výkonu trestu odnětí svobody, zabezpečovací detence, ochranného léčení nebo ochranné výchovy³⁾,
 - e) převzaté policistou k provedení procesních úkonů z vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody, zabezpečovací detence, ochranného léčení nebo ochranné výchovy, nebo
 - f) převzaté policistou od zdravotnického zařízení, které vůči této osobě provádí výkon ochranného léčení formou ochranného ústavního léčení podle jiného právního předpisu⁴⁷⁾,
- je-li důvodná obava, že může být ohrožena bezpečnost osob, majetku nebo ochrana veřejného pořádku anebo že se osoba pokusí o útěk. Policista je oprávněn použít pouta ke vzájemnému připoutání dvou nebo více osob. Prostředek k zamezení prostorové orientace je policista oprávněn použít pouze, nelze-li účelu úkonu dosáhnout jinak.

§ 55

Použití prostředku k násilnému zastavení vozidla nebo zabránění jeho odjezdu

(1) Policista je oprávněn použít prostředek k násilnému zastavení vozidla nebo zabránění jeho odjezdu

- a) k zastavení vozidla, jehož řidič přes výzvu k zastavení vozidla podle jiného právního předpisu¹⁰⁾ vozidlo nezastaví, nebo
- b) k zabránění odjezdu vozidla v rámci zákroku proti osobě, jejíž osobní svoboda má být omezena, lze-li předpokládat, že se tato osoba pokusí vozidlo použít k útěku.

(2) Policista při použití prostředku k násilnému zastavení vozidla dbá, aby nedošlo k ohrožení života nebo zdraví jiných osob a aby život nebo zdraví osoby, proti které směřuje zákrok, byly ohroženy jen v nezbytné míře.

Použití zbraně

(1) Policista je oprávněn použít zbraň

- a) v nutné obraně nebo v krajní nouzi,
- b) jestliže se nebezpečný pachatel, proti němuž zakročuje, na jeho výzvu nevzdá nebo se zdráhá opustit svůj úkryt,
- c) aby zamezil útěku nebezpečného pachatele, jehož nemůže jiným způsobem zadržet,
- d) nelze-li jinak překonat aktivní odpor směřující ke zmaření jeho závažného zákroku,
- e) aby odvrátil násilný útok, který ohrožuje střežený nebo chráněný objekt anebo prostor,
- f) nelze-li jinak zadržet dopravní prostředek, jehož řidič bezohlednou jízdou vážně ohrožuje život nebo zdraví osob a na opětovnou výzvu nebo znamení dané podle jiného právního předpisu¹⁰⁾ nezastaví,
- g) jestliže osoba, proti níž byl použit donucovací prostředek hrozba namířenou střelnou zbraní nebo varovný výstřel, neuposlechne příkazu policisty směřujícího k zajištění bezpečnosti jeho vlastní nebo jiné osoby, nebo
- h) ke zneškodnění zvířete ohrožujícího život nebo zdraví osoby.

(2) Použití zbraně v případech uvedených v odstavci 1 písm. a) až f) je přípustné pouze za podmínky, že užití donucovacího prostředku by bylo zřejmě neúčinné.

(3) Před použitím zbraně v případech uvedených v odstavci 1 písm. a) až e) je policista povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito zbraně. Od výzvy s výstrahou lze upustit v případě, že je ohrožen život nebo zdraví policisty nebo jiné osoby a zákrok nesnese odkladu.

(4) Při použití zbraně je policista povinen dbát nutné opatrnosti, zejména neohrozit život jiných osob a co nejvíce šetřit život osoby, proti níž zákrok směřuje.

(5) Zbraní podle této hlavy se rozumí zbraň střelná včetně střeliva a doplňků zbraně, vyjma vrhacího prostředku majícího povahu střelné zbraně podle jiného právního předpisu s dočasně zneschopňujícími účinky, dále zbraň bodná a sečná, výbušnina, speciální výbušný předmět, průlomový pyrotechnický prostředek a speciální náloživo.

Povinnosti policisty po použití donucovacího prostředku nebo zbraně

(1) Po použití donucovacího prostředku nebo zbraně, při kterém došlo ke zranění osoby, je policista povinen ihned, jakmile to okolnosti dovolí, poskytnout zraněné osobě první pomoc a zajistit lékařské ošetření. Dále je povinen učinit neodkladné úkony nebo jiná opatření, aby mohla být řádně objasněna oprávněnost použití zbraně.

(2) Zákrok, při kterém bylo použito donucovacího prostředku nebo zbraně, je policista povinen bezodkladně ohlásit svému nadřízenému a sepsat o něm úřední záznam s uvedením důvodu, průběhu a výsledku jejich použití. Úřední záznam neseписuje při použití pout podle § 54.

(3) Vedoucí policejního útvaru je povinen vyrozumět bez zbytečného odkladu příslušného státního zástupce o zranění nebo usmrcení osoby anebo o škodě nikoli nepatrné⁹⁾, způsobených použitím donucovacího prostředku nebo zbraně.

Zvláštní omezení

(1) Při zákroku proti zjevně těhotné ženě, osobě zjevně vysokého věku, osobě se zjevnou tělesnou vadou nebo chorobou nebo osobě zjevně mladší 15 let nesmí policista použít údery a kopy, slzotvorný, elektrický ani jiný obdobný dočasně zneschopňující prostředek, obušek ani jiný úderný prostředek, vrhací prostředek mající povahu střelné zbraně podle jiného právního předpisu s dočasně zneschopňujícím účinkem, vrhací prostředek, který nemá povahu zbraně podle tohoto zákona, vytlačování vozidlem, vytlačování štítem, služebního psa, zásahovou výbušku, úder střelnou zbraní, hrozbu namířenou střelnou zbraní, varovný výstřel a zbraň, vyjma případů, kdy útok takové osoby bezprostředně ohrožuje život nebo zdraví policisty anebo jiné osoby nebo hrozí větší škoda⁹⁾ na majetku a nebezpečí nelze odvrátit jinak.

(2) Omezení podle odstavce 1 se nevztahuje na použití slzotvorného prostředku, zásahové výbušky a vytlačování vozidlem a štítem, jsou-li použity proti skupině osob.

Zákrok pod jednotným velením

(1) Při zákroku pod jednotným velením rozhoduje o použití donucovacího prostředku a zbraně velitel zakročující jednotky. O použití donucovacího prostředku a zbraně může na místě zákroku rozhodnout také nadřízený tohoto velitele, který tímto rozhodnutím přebírá velení do ukončení zákroku. Rozhodnutí velitele zakročující jednotky a jeho nadřízeného o použití

donucovacího prostředku nebo zbraně musí být zadokumentováno záznamovou technikou se zvukem nebo v listinné podobě.

(2) Rozhodnutím podle odstavce 1 přechází na toho, kdo rozhodnutí učinil, odpovědnost za splnění povinností podle § 57.

HLAVA X

PRÁCE S INFORMACEMI

§ 60

Obecná ustanovení o zpracovávání informací policií

(1) Policie zpracovává v souladu s tímto zákonem a jiným právním předpisem informace včetně osobních údajů v rozsahu nezbytném pro plnění svých úkolů.

(2) Zpracovávané informace musí policie zabezpečit před neoprávněným přístupem, změnou, zničením, ztrátou nebo odcizením, zneužitím nebo jiným neoprávněným zpracováním. Policie dále učiní nezbytná opatření pro zajištění bezpečnosti a spolehlivosti provozovaného informačního systému. Tímto nejsou dotčeny povinnosti podle jiného právního předpisu.

§ 61

Podání vysvětlení

(1) Policie může požadovat potřebné vysvětlení od osoby, která může přispět k objasnění skutečností důležitých pro

a) odhalení trestného činu nebo přestupku a jeho pachatele,

b) vypátrání hledané nebo pohřešované osoby anebo věci, nebo

c) přípravu a výkon opatření k zajištění bezpečnosti osoby chráněné podle tohoto zákona nebo jiného právního předpisu, a v případě potřeby ji vyzvat, aby se ve stanovenou dobu, popřípadě bez zbytečného odkladu, je-li to nezbytné, dostavila na určené místo k sepsání úředního záznamu o podání vysvětlení.

(2) Dostaví-li se osoba na základě výzvy, je policista povinen s touto osobou sepsat bez zbytečného odkladu úřední záznam o podání vysvětlení.

(3) Podání vysvětlení nesmí být od osoby požadováno, pokud by tím porušila zákonem stanovenou nebo státem uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byla této povinnosti příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má, zproštěna. Osoba může vysvětlení odepřít pouze, pokud by jí sobě nebo osobě blízké způsobila nebezpečí trestního stíhání nebo nebezpečí postihu za přestupek.

(4) Kdo se dostaví na výzvu podle odstavce 1, má nárok na náhradu nutných výdajů a na náhradu ušlého výdělku. Náhradu poskytuje policie. Nárok na náhradu nemá ten, kdo se dostavil jen ve vlastním zájmu nebo pro své protiprávní jednání. Nárok na náhradu zaniká, jestliže jej osoba neuplatní do 7 dnů ode dne, kdy se na výzvu podle odstavce 1 dostavila; o tom musí být osoba poučena.

(5) Nevyhoví-li osoba bez dostatečné omluvy nebo bez závažných důvodů výzvě, může být předvedena. Úřední záznam o podání vysvětlení je policista povinen sepsat bez zbytečného odkladu po jejím předvedení; po sepsání tohoto záznamu policista osobu propustí.

(6) O předvedení sepíše policista úřední záznam.

§ 62

Pořizování záznamů

(1) Policie může, je-li to nezbytné pro plnění jejích úkolů, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy osob a věcí nacházejících se na místech veřejně přístupných a zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu úkonu.

(2) Jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 zřízeny stálé automatické technické systémy, policie informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejní.

§ 63

Prokázání totožnosti

(1) Prokázáním totožnosti se rozumí prokázání jména, popřípadě jmen, příjmení, data narození a v případě potřeby také adresy místa trvalého pobytu, adresy místa pobytu nebo adresy bydliště v zahraničí, rodného čísla a státní příslušnosti. Rozsah a způsob zjišťování osobních údajů musí být přiměřené účelu zjišťování totožnosti.

(2) Policista je oprávněn vyzvat k prokázání totožnosti osobu

a) podezřelou ze spáchání trestného činu nebo přestupku,

- b) zdržující se v prostoru, o kterém lze důvodně předpokládat, že se v něm zdržují cizinci bez povolení oprávněného k pobytu na území České republiky,
- c) bezdůvodně se zdržující v bezprostřední blízkosti policií chráněného prostoru nebo v místě, z něhož lze tento prostor účinně ohrožit,
- d) od níž je požadováno vysvětlení,
- e) odpovídající popisu hledané nebo pohřešované osoby,
- f) vstupující do policií chráněného objektu nebo prostoru anebo do místa, kam je policistou zakázán vstup, nebo z tohoto objektu, prostoru anebo místa vycházející,
- g) která má na místě veřejně přístupném zbraň a je důvodně podezření, že zbraně může být užito k násilí nebo pohrůžce násilím,
- h) zdržující se v blízkosti místa, kde došlo ke spáchání trestného činu nebo přestupku, k požáru anebo jiné mimořádné události,
- i) která má být předvedena na žádost příslušného orgánu podle jiného právního předpisu⁶⁾,
- j) která je oznamovatelem podezření ze spáchání trestného činu nebo přestupku,
- k) na žádost jiné osoby, která má na zjištění totožnosti právní zájem, jakož i osobu, která o prokázání totožnosti policistu žádá, a zjištěné osobní údaje předat osobě, která o prokázání totožnosti požádala, nebo
- l) při plnění jiného úkolu, je-li to nezbytné k ochraně bezpečnosti osob a majetku, veřejného pořádku nebo pro předcházení trestné činnosti.

(3) Odmítne-li osoba uvedená v odstavci 2 prokázat svoji totožnost nebo nemůže-li ji prokázat ani po poskytnutí potřebné přiměřené součinnosti a policista nemůže její totožnost zjistit provedením úkonu na místě, je oprávněn osobu předvést k provedení úkonů směřujících ke zjištění její totožnosti. Potřebnou součinnost k prokázání totožnosti policista poskytne způsobem a v rozsahu, který nezmaří účel úkonu.

(4) Nelze-li totožnost předvedené osoby zjistit na základě sdělených údajů ani v dostupných evidencích, je policista oprávněn získat informace potřebné k jejímu ztotožnění snímáním daktyloskopických otisků, zjišťováním tělesných znaků, měřeními těla, pořizováním obrazových, zvukových a jiných záznamů a odebíráním biologických vzorků umožňujících získání informací o genetickém vybavení.

(5) Nelze-li úkon podle odstavce 4 pro odpor osoby provést, je policista oprávněn tento odpor překonat. Způsob překonání odporu musí být přiměřený intenzitě odporu. Překonat odpor osoby nelze, jde-li o odběr krve nebo jiný obdobný úkon spojený se zásahem do tělesné integrity.

(6) Byla-li prokázáním totožnosti zjištěna osoba pohřešovaná, vyrozumí policista se souhlasem této osoby toho, kdo pohřešování osoby oznámil. Bez souhlasu pohřešované osoby policie oznamovateli sdělí, že pátrání po pohřešované osobě bylo ukončeno. Je-li svéprávnost pohřešované osoby omezena, vyrozumí policista o ztotožnění pohřešované osoby toho, kdo pohřešování osoby oznámil, a jejího opatrovníka.

§ 64

(1) Předvedení osoby nesmí překročit dobu nezbytně nutnou pro zjištění její totožnosti. Nezjistí-li policista totožnost osoby ani do 24 hodin od předvedení, je povinen ji propustit.

(2) O provedených úkonech a opatřeních sepíše policista úřední záznam.

§ 65

Získávání osobních údajů pro účely budoucí identifikace

(1) Policie může při plnění svých úkolů pro účely budoucí identifikace u

- a) osoby obviněné ze spáchání úmyslného trestného činu nebo osoby, které bylo sděleno podezření¹⁸⁾ pro spáchání takového trestného činu,
- b) osoby ve výkonu trestu odnětí svobody za spáchání úmyslného trestného činu,
- c) osoby, již bylo uloženo ochranné léčení nebo zabezpečovací detence, nebo
- d) osoby nalezene, po níž bylo vyhlášeno pátrání a jejíž svéprávnost je omezena, snímat daktyloskopické otisky, zjišťovat tělesné znaky, provádět měření těla, pořizovat obrazové, zvukové a obdobné záznamy a odebírat biologické vzorky umožňující získání informací o genetickém vybavení.

(2) Nelze-li úkon podle odstavce 1 pro odpor osoby provést, je policista po předchozí marné výzvě oprávněn tento odpor překonat. Způsob překonání odporu musí být přiměřený intenzitě odporu. Překonat odpor osoby nelze, jde-li o odběr krve nebo jiný obdobný úkon spojený se zásahem do tělesné integrity.

(3) Nelze-li úkon podle odstavce 1 provést na místě, je policista oprávněn osobu předvést k jeho provedení. Po

provedení úkonu policista osobu propustí.

(4) O provedených úkonech sepíše policista úřední záznam.

(5) Policie osobní údaje získané podle odstavce 1 vymaže, jakmile jejich zpracovávání není nezbytné pro účely předcházení, vyhledávání nebo odhalování trestné činnosti anebo stíhání trestných činů nebo zajišťování bezpečnosti České republiky, veřejného pořádku nebo vnitřní bezpečnosti.

§ 65a

Získávání osobních údajů pro účely záznamu v systému pro identifikaci členských států, které mají informace o předchozích odsouzeních státních příslušníků třetích zemí

(1) Policie sejme pro účely záznamu v systému pro identifikaci členských států, které mají informace o předchozích odsouzeních státních příslušníků třetích zemí, zřízeného podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁵¹⁾, daktyloskopické otisky osoby, která není státním příslušníkem žádného členského státu Evropské unie, je osobou bez státní příslušnosti nebo osobou, jejíž státní příslušnost se nepodařilo zjistit, a která byla obviněna ze spáchání trestného činu nebo které bylo sděleno podezření ze spáchání trestného činu, nebyly-li její daktyloskopické otisky sejmuty podle § 65 odst. 1 písm. a) až c). Ustanovení § 65 odst. 2 až 4 se použijí obdobně.

(2) Policie osobní údaje získané podle odstavce 1 vymaže, jakmile nejsou zapotřebí pro účely podle odstavce 1.

§ 66

Získávání informací z evidencí

(1) Policie může v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu žádat od správce evidence nebo zpracovatele poskytnutí informací z evidence provozované na základě jiného právního předpisu. Správce evidence nebo zpracovatel poskytne informace bezplatně, nestanoví-li jiný právní předpis jinak. Správce evidence nebo zpracovatel jsou povinni žádosti bez zbytečného odkladu vyhovět, nestanoví-li jiný právní předpis pro poskytnutí informací policii jiný režim¹⁹⁾.

(2) Policie může v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu žádat od správce evidence nebo zpracovatele poskytnutí informací z databáze účastníků veřejně dostupné telefonní služby²⁰⁾, agendového informačního systému evidence občanských průkazů²¹⁾, agendového informačního systému evidence cestovních dokladů²²⁾, agendového informačního systému evidence diplomatických a služebních pasů²³⁾, agendového informačního systému evidence obyvatel²³⁾, evidence údajů o mýtném²⁴⁾, katastru nemovitostí²⁵⁾, základního registru obyvatel³³⁾, základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci³³⁾, základního registru územní identifikace, adres a nemovitostí³³⁾, základního registru agend, orgánů veřejné moci, soukromoprávních uživatelů údajů a některých práv a povinností³³⁾, informačního systému územní identifikace³³⁾, registru silničních vozidel³⁴⁾, centrálního registru silničních vozidel³⁴⁾, registru historických a sportovních vozidel³⁴⁾, registru řidičů¹⁰⁾, centrálního registru řidičů¹⁰⁾, rejstříků a evidencí vedených Úřadem pro civilní letectví a databází vedených Řízením letového provozu České republiky⁴⁰⁾, evidencí vydaných povolení k zaměstnání a informací týkajících se cizinců vedených krajskými pobočkami Úřadu práce České republiky⁵⁰⁾ a registru podnikatelů v silniční dopravě³⁸⁾ včetně údajů z registru podnikatelů v silniční dopravě z jiných členských států podle přímo použitelného předpisu Evropské unie³⁹⁾ způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup; v případě agendového informačního systému evidence občanských průkazů a agendového informačního systému evidence cestovních dokladů lze informace poskytnout pouze způsobem umožňujícím nepřetržitý přístup; v případě databáze účastníků veřejně dostupné telefonní služby se informace poskytne ve formě a v rozsahu stanoveném jiným právním předpisem²⁰⁾.

(3) Policie může v případech stanovených zákonem a v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu žádat od právnické nebo fyzické osoby zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací poskytnutí provozních a lokalizačních údajů způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup, nestanoví-li jiný právní předpis²⁰⁾ jinak. Tyto osoby jsou povinny žádosti vyhovět bez zbytečného odkladu, ve formě a v rozsahu stanoveném jiným právním předpisem.

(4) Policie žádá o poskytnutí informací podle odstavců 1 až 3 pouze způsobem, který umožní policii uchovávat identifikační údaje o útvaru policie nebo o policistovi, který o poskytnutí informací žádal, a o účelu, k němuž bylo o poskytnutí informací žádáno, nejméně po dobu 5 let. O skutečnostech podle věty první jsou správce evidence nebo zpracovatel povinni zachovávat mlčenlivost.

(5) Za účelem zajištění bezpečnosti nebo zajištění ochrany osoby, o níž lze důvodně předpokládat, že by mohl být ohrožen její život nebo zdraví, za účelem pátrání po hledané anebo pohřešované osobě nebo za účelem zabránění vyrazení činnosti policie mohou policie nebo ministerstvo požadovat od zpracovatele nebo správce evidence vedené na základě jiných právních předpisů, aby policii nebo ministerstvu oznamovali každý výdej osobních údajů.

§ 66a

Zpracování digitálních fotografií za účelem identifikace

(1) Policie může od správce evidence nebo zpracovatele získávat a dále zpracovávat digitální fotografie a agendové identifikátory fyzických osob vedené v

- a) informačním systému evidence občanských průkazů,
- b) informačním systému evidence cestovních dokladů,
- c) informačním systémem evidence diplomatických a služebních pasů,

- d) registru řidičů,
- e) centrálním registru řidičů, nebo
- f) informačním systémem cizinců.

(2) Údaje z evidencí uvedených v odstavci 1 písm. a) a b) se poskytnou způsobem umožňujícím nepřetržitý přístup; údaje z evidencí uvedených v odstavci 1 písm. c) až f) se poskytnou způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup.

(3) Osobní údaje podle odstavce 1 může policie využívat pouze pro identifikaci konkrétní osoby při plnění účelů uvedených v § 79 odst. 1.

(4) Policie osobní údaje podle odstavce 1 pravidelně aktualizuje.

§ 67

Získávání informací v souvislosti s odhalováním a šetřením přestupků

(1) Policie je v souvislosti s odhalováním a šetřením přestupku oprávněna vyžadovat

- a) výpis z evidence Rejstříku trestů v případech, ve kterých by předchozí trestní postih mohl vést k posouzení skutku jako trestného činu,
- b) opis z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů,
- c) provedení orientačního vyšetření při podezření na ovlivnění alkoholem nebo jinou návykovou látkou pomocí dechové zkoušky nebo odběrem slin anebo potu,
- d) odborné lékařské vyšetření ke zjištění alkoholu nebo jiné návykové látky včetně odběru krve, moči, slin nebo potu, a to i v případě, že osobu nelze předem pro její zdravotní stav ke strpění příslušných úkonů vyzvat, nebo
- e) jiné odborné vyjádření.

(2) Policista je dále oprávněn provádět ohledání místa přestupku, ohledání věci mající vztah ke spáchanému přestupku a v souvislosti s tím zjišťovat a zajišťovat stopy.

(3) Úkonům uvedeným v odstavci 1 písm. c) nebo d) je osoba povinna se podrobit, není-li to spojeno s nebezpečím pro její zdraví.

(4) Odběr krve musí být proveden, požádá-li o to osoba podezřelá z přestupku. Poskytovatele zdravotních služeb a zdravotnické zařízení, kde má být odběr krve proveden, určí policista, který rovněž zajistí dopravu osoby do tohoto zařízení. Policista následně zajistí provedení rozboru odebrané krve poskytovatelem zdravotních služeb. Náklady spojené s dopravou osoby do zdravotnického zařízení, odběrem krve a jejím následným rozбором hradí osoba, která o něj požádala; pokud je touto osobou osoba nezletilá, která není plně svéprávná, hradí tyto náklady její zákonný zástupce.

§ 68

Pátrání po osobách a věcech

(1) Policie provádí jako součást plnění svých úkolů pátrání po osobách a věcech s cílem zjistit, kde se tyto osoby nebo věci nacházejí, nebo identifikovat osoby, mrtvoly, části lidského těla anebo kosterního nálezu neznámé totožnosti.

(2) Policie může žádat pro účely zahájeného pátrání po konkrétní hledané nebo pohřešované osobě a za účelem zjištění totožnosti osoby neznámé totožnosti nebo totožnosti nalezené mrtvoly poskytnutí provozních a lokalizačních údajů od právnické nebo fyzické osoby zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup, nestanoví-li jiný právní předpis²⁰⁾ jinak. Informace se poskytnou ve formě a v rozsahu stanoveném jiným právním předpisem²⁰⁾.

(3) Policie může pro účely zahájeného pátrání po konkrétní hledané nebo pohřešované osobě žádat od

- a) banky předávání dat o době a místě použití elektronického platebního prostředku hledané nebo pohřešované osoby,
- b) zdravotní pojišťovny nebo poskytovatele zdravotních nebo sociálních služeb poskytnutí informací o době a místě poskytnutí zdravotních nebo sociálních služeb této osobě.

(4) Informace získané podle odstavců 2 a 3 lze použít pouze pro účely zjištění doby a místa pobytu osoby.

(5) Policie může za účelem zjištění totožnosti neznámé mrtvoly žádat poskytnutí údajů ze zdravotnické dokumentace.

Získávání poznatků o trestné činnosti

§ 69

(1) Policista před zahájením úkonů trestního řízení³⁾ z vlastní iniciativy nebo na základě podnětu jiné osoby anebo orgánu za účelem získání poznatků o trestné činnosti vyhledává, odhaluje, a je-li to třeba, i dokumentuje skutečnosti

nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin. V rámci činnosti podle věty první je povinen předcházet trestné činnosti.

(2) Policista při výkonu činností podle odstavce 1 postupuje podle tohoto zákona, za využití oprávnění a prostředků v něm uvedených.

§ 70

(1) Zájmovým prostředím se pro účely tohoto zákona rozumí prostředí, v němž lze důvodně předpokládat získání poznatků důležitých pro zamezování, odhalování a dokumentování trestných činů, ke zjišťování jejich pachatelů a k předcházení těmto trestným činům.

(2) Získávání poznatků ze zájmového prostředí je činnost policisty, který aktivně vyhledává, dokumentuje a vyhodnocuje poznatky o zájmovém prostředí a osobách v něm se pohybujících. V rámci této činnosti je policista oprávněn zastírat svoji příslušnost k policii a skutečný účel své činnosti a využívat podpůrné operativně pátrací prostředky.

§ 71

Útvar policie, jehož úkolem je boj s terorismem, může za účelem předcházení a odhalování konkrétních hrozeb v oblasti terorismu v nezbytném rozsahu žádat od

a) právnické nebo fyzické osoby zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací poskytnutí provozních a lokalizačních údajů způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup, nestanoví-li jiný právní předpis²⁰⁾ jinak; informace se poskytnou ve formě a v rozsahu stanoveném jiným právním předpisem²⁰⁾,

b) banky předávání dat o době a místě použití elektronického platebního prostředku,

c) zdravotní pojišťovny nebo poskytovatele zdravotních služeb poskytnutí informací o době a místě poskytnutí zdravotních služeb.

§ 71a

Specializovaný útvar policie určený policejním prezidentem může pro účely trestního řízení nebo pro účely zahájení trestního řízení žádat od správce daně informace získané při správě daní, je-li to nezbytné pro plnění konkrétního úkolu v oblasti boje proti korupci, terorismu, organizovanému zločinu, daňové, finanční a závažné hospodářské kriminalitě a legalizaci výnosů z trestné činnosti. Poskytnutí informací podle tohoto ustanovení není porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu.

§ 72

Podpůrné operativně pátrací prostředky

Policista je při předcházení trestným činům, při získávání poznatků o trestné činnosti, v souvislosti s trestním řízením a v souvislosti se zajišťováním krátkodobé ochrany osoby oprávněn používat podpůrné operativně pátrací prostředky, kterými jsou

a) informátor,

b) krycí prostředky,

c) zabezpečovací technika,

d) zvláštní finanční prostředky.

§ 73

Informátor

(1) Informátorem se rozumí fyzická osoba, která poskytuje policii informace a služby takovým způsobem, aby nebyla vyražena její spolupráce s policií.

(2) Informátorovi lze poskytnout za jeho činnost finanční nebo věcnou odměnu.

§ 74

Krycí prostředky

Krycím prostředkem se rozumí věc včetně krycího dokladu, prostor nebo činnost sloužící k zastírání skutečné totožnosti osoby, k zabránění vyrazení její činnosti nebo k zastírání činnosti policie.

§ 75

Krycí doklad

(1) Krycím dokladem se pro účely tohoto zákona rozumí listina, popřípadě jiný dokument sloužící k zastírání skutečné totožnosti osoby, k zabránění vyrazení činnosti, krycího prostředku nebo zabezpečovací techniky, k zastírání policejní činnosti

anebo k jiným podobným účelům.

(2) Krycím dokladem nesmí být průkaz poslance nebo senátora, člena vlády, guvernéra České národní banky, člena Nejvyššího kontrolního úřadu, inspektora Úřadu pro ochranu osobních údajů a soudce Ústavního soudu, služební průkaz soudce a státního zástupce a doklad osoby žijící nebo zemřelé.

(3) Je-li to vzhledem k povaze krycího dokladu nutné, mohou policie nebo ministerstvo v nezbytné míře zajistit v informačních systémech vedených podle jiných právních předpisů vložení, změnu nebo vymazání potřebných údajů a v odůvodněných případech blokování²⁶⁾ těchto údajů. Tyto údaje se zvláště neoznačují a vedou se společně s ostatními osobními údaji, pokud policie nebo ministerstvo nestanoví jinak. Orgány veřejné správy na žádost policie nebo ministerstva vydají krycí doklad a v souvislosti s jeho opatřováním, používáním a ukončením používání provedou potřebné opatření. Při tom postupují tak, aby nedošlo k vyzrazení činnosti policie nebo ministerstva.

(4) Krycí doklad opatřuje nebo vydává policie nebo ministerstvo se souhlasem ministra. Ministerstvo vede evidenci krycích dokladů.

§ 76

Zabezpečovací technika

Zabezpečovací technikou se rozumí technické prostředky, zařízení a jejich soubory používané za účelem předcházení nebo odstranění ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti.

§ 77

Zvláštní finanční prostředky

(1) Zvláštními finančními prostředky se rozumí vyčleněné finanční prostředky, které jsou používány k úhradě některých výdajů v souvislosti se získáváním poznatků o trestné činnosti, používáním podpůrných operativně pátracích prostředků, používáním operativně pátracích prostředků podle trestního řádu³⁾ a v souvislosti se zajišťováním krátkodobé ochrany osoby. Na nakládání se zvláštními finančními prostředky se nevztahují právní předpisy upravující hospodaření s peněžními prostředky státu.

(2) Policista nakládající se zvláštními finančními prostředky je povinen s nimi nakládat hospodárně a v souladu s účelem, na který byly poskytnuty.

§ 78

Předávání informací

(1) Policie předává národnímu členovi Eurojustu, Národnímu bezpečnostnímu úřadu, Národnímu úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost, zpravodajským službám České republiky, Vojenské policii, ministerstvu, Vězeňské službě České republiky, Celní správě České republiky a dalším orgánům veřejné správy informace včetně informací zpracovávaných v policejních evidencích, které získala při plnění svých úkolů, je-li to nezbytné pro plnění úkolů v rámci jejich působnosti.

(2) Policie nepředá informace, pokud by to ohrozilo plnění úkolů policie.

§ 79

Základní ustanovení o zpracování osobních údajů při plnění některých úkolů policie

(1) Odstavce 2 až 6 a § 79a až 88 se použijí na zpracování osobních údajů za účelem předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti, stíhání trestných činů, zajišťování bezpečnosti České republiky nebo zajišťování veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech.

(2) Policie může zpracovávat osobní údaje, je-li to nezbytné pro účely uvedené v odstavci 1. Policie může zpracovávat osobní údaje také k ochraně důležitých zájmů subjektu údajů, které souvisí s účely uvedenými v odstavci 1.

(3) Shromažďovat údaje o rasovém nebo etnickém původu, náboženském, filosofickém nebo politickém přesvědčení, členství v odborové organizaci, zdravotním stavu, sexuálním chování nebo sexuální orientaci lze pouze tehdy, je-li to nezbytné pro účely šetření konkrétního trestného činu nebo přestupku, nebo při poskytování ochrany osob¹⁷⁾.

(4) Policie zpracovává osobní údaje pro účely uvedené v odstavci 1 nebo 2 odděleně od osobních údajů zpracovávaných při plnění jiných úkolů policie.

(5) Osobní údaje zpracovávané pro účely uvedené v odstavci 1 nebo 2 může policie zpracovávat v nezbytném rozsahu i pro plnění jiných úkolů policie stanovených zákonem.

(6) Policie může pro účely uvedené v odstavci 1

a) shromažďovat osobní údaje otevřeně i utajeným způsobem nebo pod záminkou jiného účelu nebo jiné činnosti, nebo

b) sdružovat osobní údaje, které byly získány k rozdílným účelům.

§ 79a

Pověřenec pro ochranu osobních údajů

(1) Policejní prezident jmenuje pověřencem pro ochranu osobních údajů (dále jen "pověřenec") policistu nebo zaměstnance policie, který je odborně připraven k plnění úkolů uvedených v odstavci 2.

(2) Pověřenec

- a) poskytuje v policii informace a poradenství o povinnostech v oblasti ochrany osobních údajů,
- b) kontroluje s přihlédnutím k riziku, povaze a rozsahu činností zpracování plnění povinností v oblasti ochrany osobních údajů, včetně zpřístupňování údajů podle § 84c odst. 3,
- c) kontroluje dodržování podmínek přístupu využívajících orgánů České republiky k údajům jmenné evidence cestujících uvedeným v § 69a odst. 5 zákona o civilním letectví⁴⁰) (dále jen "údaje jmenné evidence cestujících"),
- d) kontroluje činnost příslušníka nebo zaměstnance Celní správy České republiky, pokud se podílí na činnostech policie podle § 84b až 84d,
- e) přijímá stížnosti a žádosti subjektů údajů související se zpracováním osobních údajů policií a s výkonem jejich práv a
- f) je v záležitostech týkajících se zpracování osobních údajů kontaktním místem pro Úřad pro ochranu osobních údajů a spolupracuje s ním.

(3) Policie zajistí pověřenci odpovídající podmínky k řádnému plnění jeho úkolů, včetně přístupu k osobním údajům a jejich zpracování a možnosti udržovat odborné vědomosti a dovednosti. Policie rovněž zajistí, aby byl pověřenec informován o všech připravovaných a prováděných činnostech zpracování.

§ 80

Obecné podmínky zpřístupňování nebo předávání osobních údajů

(1) Policie i bez žádosti zpřístupňuje nebo předává osobní údaje zpracovávané pro účely uvedené v § 79 odst. 1,

- a) stanoví-li tak zákon, mezinárodní smlouva nebo přímo použitelný předpis Evropské unie,
- b) je-li zpřístupnění nebo předání osobních údajů nezbytné k odstranění závažného ohrožení bezpečnosti osob nebo veřejného pořádku, nebo
- c) je-li to ve prospěch subjektu údajů, který dal k zpřístupnění nebo předání podnět nebo lze-li jeho prospěch na základě okolností důvodně předpokládat.

(2) Nepřesné osobní údaje nelze zpřístupňovat nebo předávat; neověřené osobní údaje se při zpřístupnění nebo předání označí a uvede se míra jejich spolehlivosti. Dojde-li k nesprávnému zpřístupnění nebo předání nebo k zpřístupnění nebo předání nepřesných osobních údajů, policie o tom bez zbytečného odkladu informuje příjemce těchto údajů a orgán příslušný k plnění účelů uvedených v § 79 odst. 1, který je jejich původcem.

(3) Příjemce osobních údajů je oprávněn zpracovávat osobní údaje k jinému účelu, než ke kterému byly zpřístupněny nebo předány, pokud policie s tímto zpracováním souhlasí.

(4) Policie může při zpřístupnění nebo předání osobních údajů stanovit příjemci podmínky vyplývající z tohoto nebo jiného zákona týkající se zpracování zpřístupněných nebo předaných osobních údajů; to neplatí pro zpřístupnění nebo předání orgánu příslušnému k plnění účelů uvedených v § 79 odst. 1 nebo pro zpřístupnění nebo předání podle § 80a nebo 88a.

§ 80a

Zpřístupňování nebo předávání osobních údajů v rámci Evropské unie a schengenského prostoru

(1) Policie může i bez žádosti zpřístupnit nebo předat osobní údaje při předcházení trestné činnosti, prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, odhalování nebo vyšetřování trestných činů nebo při zajišťování veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech,

- a) bezpečnostnímu sboru členského státu Evropské unie, jakož i jiného státu, který uplatňuje právní předpisy k provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680⁴¹),
- b) Evropskému policejnímu úřadu,
- c) Eurojustu, nebo
- d) příslušnému orgánu nebo instituci členského státu Evropské unie v rozsahu a za účelem stanoveným mezinárodní smlouvou nebo předpisy Evropské unie o policejní spolupráci.

(2) Policie může i bez žádosti zpřístupnit nebo předat osobní údaje do zahraničí při využívání informačního systému vytvořeného státy, které jsou vázány mezinárodními smlouvami o odstraňování kontrol na společných hranicích a s nimi souvisejícími předpisy Evropské unie²⁷⁾ (dále jen "Schengenský informační systém"), v rozsahu a za účelem stanoveným těmito mezinárodními smlouvami a předpisy Evropské unie.

Zpřístupňování nebo předávání osobních údajů bezpečnostním sborům třetích států a mezinárodním organizacím

(1) Policie může i bez žádosti zpřístupnit nebo předat osobní údaje mezinárodní organizaci Interpol nebo bezpečnostnímu sboru státu, který neuplatňuje právní předpisy k provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680(1), nebo obdobnému orgánu mezinárodní organizace, je-li to nezbytné pro předcházení trestné činnosti, prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, odhalování a vyšetřování trestných činů, výkonu trestů a ochranných opatření nebo při zajišťování veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech.

(2) Pokud se na stát nebo mezinárodní organizaci podle odstavce 1 vztahuje rozhodnutí orgánu Evropské unie vyhlášené v Úředním věstníku Evropské unie o zajištění odpovídající úrovně ochrany osobních údajů v oblasti policejní spolupráce, odstavce 3 až 5 se nepoužijí, ledaže orgán Evropské unie rozhodne, že odpovídající úroveň ochrany již není zajištěna.

(3) Policie může k účelům uvedeným v odstavci 1 provést zpřístupnění nebo předání osobních údajů mezinárodní organizaci nebo bezpečnostnímu sboru podle odstavce 1, přijmou-li nezbytná opatření pro zajištění ochrany osobních údajů. Policie informuje Úřad pro ochranu osobních údajů o kategoriích zpřístupnění nebo předání a uchová informace o čase, příjemci a důvodech zpřístupnění nebo předání, jakož i dotčených osobních údajích; to neplatí, pokud opatření pro zajištění ochrany osobních údajů stanoví pro bezpečnostní sbor nebo mezinárodní organizaci podle odstavce 1 právní předpis nebo mezinárodní smlouva.

(4) Není-li splněna podmínka uvedená v odstavci 3 větě první, může policie zpřístupnit nebo předat osobní údaje, je-li to nezbytné pro

- a) ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné osoby,
- b) zpřístupnění nebo předání podle § 80 odst. 1 písm. c),
- c) předejití bezprostředního a závažného ohrožení veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti v zahraničí,
- d) plnění konkrétního úkolu při plnění účelů uvedených v § 79 odst. 1, nebo
- e) ochranu konkrétních právních nároků osob v souvislosti s účely uvedenými v § 79 odst. 1.

(5) Policie osobní údaje podle odstavce 4 písm. d) nebo e) nezpřístupní nebo nepředá, popřípadě zpřístupní nebo předá pouze částečně, pokud zájem na ochraně základních práv a svobod subjektu údajů převažuje nad veřejným zájmem na jejich zpřístupnění nebo předání.

(6) Policie při postupu podle odstavce 4 uchová informace o čase, příjemci a důvodech zpřístupnění nebo předání, jakož i dotčených osobních údajích.

(7) Policie dále může s přihlédnutím k závažnosti případu, účelu původního předání a úrovni ochrany osobních údajů

a) vyslovit souhlas, aby prostřednictvím bezpečnostního sboru nebo mezinárodní organizace podle odstavce 1 byly osobní údaje, které jim policie předala, předány bezpečnostnímu sboru jiného státu nebo jiné mezinárodní organizaci; takový souhlas může být udělen i obecně, nebo

b) požadovat od bezpečnostního sboru nebo mezinárodní organizace podle odstavce 1 informace o zpracování předaných osobních údajů.

Zpřístupňování nebo předávání osobních údajů osobám a orgánům ve třetích státech

(1) Je-li to nezbytné pro plnění konkrétního úkolu policie při plnění účelů uvedených v § 79 odst. 1, může policie zpřístupnit nebo předat osobní údaje jakékoli osobě do třetího státu nebo orgánu třetího státu, pokud

- a) zájem na ochraně základních práv a svobod subjektu údajů nepřevažuje nad veřejným zájmem na splnění takového úkolu a
- b) zpřístupnění nebo předání bezpečnostnímu sboru třetího státu by nevedlo ke včasnému a řádnému splnění takového úkolu.

(2) Policie o zpřístupnění nebo předání podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu informuje příslušný bezpečnostní sbor třetího státu, ledaže by to vedlo k průtahům nebo obtížím.

(3) Policie informuje osobu nebo orgán, kterému byly osobní údaje zpřístupněny nebo předány, o účelech, pro které lze takové osobní údaje v případě nutnosti zpracovávat.

(4) Policie o zpřístupnění nebo předání podle odstavce 1 informuje Úřad pro ochranu osobních údajů. O postupu podle odstavců 1 až 3 policie pořídí úřední záznam.

Zveřejňování osobních údajů

Policie může zveřejňovat osobní údaje

a) v rozsahu nezbytném k plnění úkolů policie v souvislosti

1. se zajišťováním bezpečnosti České republiky,
2. s pátráním po osobách, nebo
3. s předcházením a vyhledáváním trestné činnosti, nebo

b) pro účely předcházení a zamezování závažných ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti.

§ 82

Prověřování potřebnosti dalšího zpracovávání osobních údajů

(1) Policie nejméně jednou za 3 roky prověří, jsou-li osobní údaje zpracovávány pro účely uvedené v § 79 odst. 1 nadále potřebné pro plnění jejich úkolů v této oblasti.

(2) Policie je pro účely prověřování podle odstavce 1 oprávněna vyžadovat opis z evidence Rejstříku trestů.

(3) Orgány činné v trestním řízení, Ministerstvo spravedlnosti, Ústavní soud a Kancelář prezidenta republiky policii v mezích své působnosti průběžně informují pro účely prověřování podle odstavce 1 o svých pravomocných rozhodnutích, promlčení trestního stíhání, výkonu trestu nebo o rozhodnutích prezidenta republiky týkajících se trestního řízení, trestů nebo udělené amnestie anebo milosti.

§ 83

zrušen

§ 84

Zpracování údajů v Schengenském informačním systému

(1) Policie v souladu se závazky České republiky vyplývajícími z mezinárodních smluv o odstraňování kontrol na společných hranicích a s nimi souvisejících předpisů Evropské unie²⁷⁾ provádí zpracování informací včetně osobních údajů v Schengenském informačním systému.

(2) Policejní prezidium provozuje národní součást Schengenského informačního systému a plní úkoly orgánu centrálně odpovědného za národní součást Schengenského informačního systému a úkoly orgánu zajišťujícího výměnu doplňujících informací k záznamům v Schengenském informačním systému.

(3) Policejní prezidium provede na základě žádosti soudu, státního zástupce, celního orgánu nebo zpravodajské služby podané v souladu se závazky České republiky vzniklými na základě mezinárodních smluv o odstraňování kontrol na společných hranicích a s nimi souvisejícími předpisy Evropské unie operaci v Schengenském informačním systému. Operaci učiní bez zbytečného odkladu a v rozsahu vyplývajícím z této žádosti. V odůvodněném případě tak učiní po předchozím projednání s orgánem navrhujícím příslušnou operaci.

§ 84a

Údaje jmenné evidence cestujících

(1) Policie shromažďuje, uchovává a podle § 84b až 84d dále zpracovává údaje jmenné evidence cestujících, výsledky jejich požadovaného zpracování a výsledky posuzování cestujících. Na činnosti policie podle odstavců 2 až 5 a § 84b až 84d se může se souhlasem policejního prezidenta podílet určený příslušník Celní správy České republiky.

(2) Využívajícím orgánem České republiky se rozumí Celní správa České republiky, Finanční analytický úřad, Generální inspekce bezpečnostních sborů, Vojenská policie a zpravodajská služba. Využívajícím orgánem členského státu se rozumí orgán členského státu Evropské unie, zveřejněný v Úředním věstníku Evropské unie podle čl. 7 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/68142).

(3) Posuzováním cestujících se rozumí zpracování údajů jmenné evidence cestujících za účelem určení osob, u kterých je potřebné další prověření policií, využívajícími orgány nebo Evropským policejním úřadem před jejich plánovaným příletem nebo odletem. Výsledky posuzování cestujících policie uchovává v evidenci podle § 84b odst. 4 po dobu nezbytnou k rozhodnutí, zda je uchování dále potřebné ve prospěch cestujících k vyloučení jeho nesprávného budoucího posouzení.

(4) Přípravou kritérií se rozumí vytváření nebo změna předem stanovených, cílených a určitých kritérií pro posuzování cestujících, která nelze založit na údajích podle § 84b odst. 2. Na přípravě kritérií se mohou podílet využívající orgány České republiky, k tomuto účelu jim policie poskytne přístup k údajům jmenné evidence cestujících.

(5) Jednotkou pro informace o cestujících se rozumí orgán členského státu zveřejněný v Úředním věstníku Evropské unie podle čl. 4 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/68142).

§ 84b

Pravidla zpracování údajů jmenné evidence cestujících

(1) Účelem zpracování údajů jmenné evidence cestujících je pouze posuzování cestujících, příprava kritérií, plnění

konkrétního úkolu souvisejícího s trestnou činností uvedenou ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 541/201743) nebo s trestnou činností uvedenou v příloze II směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/68142), u níž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně 3 roky, a předávání využívajícím orgánům České republiky a jiným státům pro plnění takového úkolu.

(2) Údaje jmenné evidence cestujících, které odhalují rasový nebo etnický původ, politické názory, náboženské nebo filosofické přesvědčení, členství v odborové organizaci, zdravotní stav, sexuální chování nebo sexuální orientaci dané osoby, a údaje neuvedené v § 69a odst. 5 zákona o civilním letectví40) policie neprodleně po přijetí vymaže.

(3) Policie zpracovává údaje jmenné evidence cestujících na území Evropské unie.

(4) Policie zpracovává údaje jmenné evidence cestujících při jejich shromažďování, uchovávání, posuzování cestujících a přípravě kritérií v evidenci, která je oddělená od jiných evidencí.

(5) Při posuzování cestujících může policie porovnat údaje jmenné evidence cestujících s jinými evidencemi nebo mezinárodními nebo evropskými informačními systémy, pokud je oprávněna tyto systémy využít pro předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti.

(6) Po uplynutí doby šesti měsíců od přijetí údajů jmenné evidence cestujících policií nebo jednotkou pro informace o cestujících policie znepřístupní v evidenci podle odstavce 4 údaje uvedené v § 69a odst. 5 písm. d) až f), h), m) a s) zákona o civilním letectví40). Po uplynutí pěti let od přijetí policie údaje jmenné evidence cestujících, včetně výsledků posuzování cestujících uchovávaných k vyloučení nesprávného budoucího posouzení cestujících, a automatizovaně pořízené záznamy o zpracování těchto údajů vymaže; to neplatí pro údaje jmenné evidence cestujících využívané k plnění úkolu uvedeného v odstavci 1 nebo v souvislosti s jinou trestnou činností odhalenou při plnění tohoto úkolu.

§ 84c

Využití údajů jmenné evidence cestujících

(1) Údaje jmenné evidence cestujících, výsledky jejich požadovaného zpracování a výsledky posuzování cestujících policie předá i bez žádosti využívajícím orgánům České republiky a jednotkám pro informace o cestujících, pokud je to potřebné pro plnění úkolu uvedeného v § 84b odst. 1.

(2) Je-li to potřebné pro plnění konkrétního úkolu v případě ohrožení souvisejícího s trestnou činností uvedenou v § 84b odst. 1, vyžádá si policie údaje jmenné evidence cestujících od leteckého dopravce i v jiné době, než kterou pro jejich poskytování stanoví zákon o civilním letectví40).

(3) Pokud takovou potřebu odůvodňují zjištěné skutečnosti, může policie pro plnění úkolu uvedeného v § 84b odst. 1 dále zpracovat údaje jmenné evidence cestujících. Údaje jmenné evidence cestujících, které byly znepřístupněny podle § 84b odst. 6, výsledky jejich požadovaného zpracování nebo výsledky posuzování cestujících lze v plně vypovídající podobě dále zpracovat pro plnění úkolu uvedeného v § 84b odst. 1, pokud Policejní prezidium ověří splnění podmínky podle věty první; o tom následně informuje pověřence.

(4) Využívající orgán České republiky nebo jednotka pro informace o cestujících může policii podat řádně zdůvodněnou žádost k postupu podle odstavce 2.

(5) Řádně zdůvodněnou žádost k postupu podle odstavce 3 může podat také využívající orgán České republiky, jednotka pro informace o cestujících nebo Evropský policejní úřad; v naléhavých případech také využívající orgán členského státu.

(6) Policie může požádat jednotku pro informace o cestujících o postup podle odstavce 2 nebo 3, a to i na podnět využívajícího orgánu České republiky. V naléhavých případech může žádost o postup podle odstavce 3 vůči jednotce pro informace o cestujících uplatnit i využívající orgán České republiky.

(7) Jsou-li při plnění úkolu uvedeného v § 84b odst. 1 zjištěny informace o trestné činnosti neuvedené v § 84b odst. 1, může policie nebo využívající orgán České republiky dále použít údaje jmenné evidence cestujících, výsledky jejich požadovaného zpracování nebo výsledky posuzování cestujících i pro plnění svého konkrétního úkolu v souvislosti s takovou trestnou činností.

§ 84d

Mezinárodní spolupráce se třetími státy

(1) Policie může předat údaje jmenné evidence cestujících, výsledky jejich požadovaného zpracování nebo výsledky posuzování cestujících státu, který neuplatňuje právní předpisy k provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/68142), pouze pokud

a) je předání potřebné pro posuzování cestujících, přípravu kritérií nebo plnění úkolu uvedeného v § 84b odst. 1 a

b) přijímající stát se zaváže, že předané údaje předá jinému státu, pouze pokud

1. bude předání nezbytné pro účel uvedený v písmenu a),
2. s předáním policie vysloví souhlas a
3. budou splněny podmínky uvedené v § 80b.

(2) Souhlas členského státu, který poskytl údaje jmenné evidence cestujících, výsledky jejich požadovaného zpracování nebo výsledky posuzování cestujících se nevyžaduje, pokud

a) je to nezbytné pro plnění úkolu uvedeného v § 84b odst. 1 a

b) tento souhlas nelze získat včas.

(3) O předání podle odstavce 2 musí být členský stát a pověřenec bez zbytečného odkladu informován.

§ 85

zrušen

§ 86

zrušen

§ 87

(1) Policie osobní údaje nevymaže,

a) jsou-li dále využívány pro účely uvedené v § 79 odst. 1 nebo jde-li o osobní údaje, které jsou součástí spisového materiálu, bez ohledu na to, zda jsou zpracovány v listinné nebo automatizované podobě, nebo

b) jde-li o zpracování osobních údajů pohřešované nebo hledané osoby, za podmínky, že

1. tato osoba byla pohřešována nebo hledána opakovaně,

2. lze důvodně předpokládat, že tato osoba bude opět pohřešována nebo hledána, nebo

3. osobní údaje této osoby jsou zpracovávány při plnění úkolů policie v souvislosti s trestnou činností.

(2) Automatizovaně pořizované záznamy o zpracování osobních údajů a záznamy uvedené v § 80b odst. 6 policie uchovává po dobu 3 let od jejich pořizení, nevyplyne-li z postupu podle § 80a nebo 88a jinak.

§ 88

Při zpracovávání osobních údajů pro účely uvedené v § 79 odst. 1 bez vědomí subjektu údajů sdělí policie tomuto subjektu v okamžiku, kdy není ohroženo plnění úkolů policie v souvislosti s těmito účely, že pro své potřeby zpracovává jeho osobní údaje. Sdělení učinit nemusí,

a) jsou-li tyto údaje vymazány bez zbytečného odkladu po zániku uvedeného ohrožení, nebo

b) pokud by sdělení těchto údajů bylo spojeno s neúměrným úsilím.

§ 88a

Zpracování osobních údajů zpřístupněných nebo předávaných v rámci Evropské unie podle zvláštních předpisů o policejní spolupráci

(1) Policie v souladu s příslušným předpisem Evropské unie o policejní spolupráci⁴⁴⁾ zpracovává při plnění svých úkolů osobní údaje zpřístupněné nebo předávané

a) členským státem Evropské unie anebo státem přidruženým mezinárodní smlouvou k provádění schengenských předpisů (dále jen "přidružený stát") nebo zpřístupněné nebo předávané do členského státu Evropské unie nebo přidruženého státu, nebo

b) orgánem zřízeným na základě Smlouvy o Evropské unii anebo Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen "evropský orgán") nebo informačním systémem zřízeným na základě Smlouvy o Evropské unii nebo Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen "evropský informační systém") nebo zpřístupněné nebo předávané evropskému orgánu nebo evropskému informačnímu systému,

v rozsahu a za podmínek stanovených zákonem.

(2) Policie při zpracování osobních údajů zpřístupněných nebo předaných podle odstavce 1 dodržuje podmínky stanovené předávajícím orgánem na základě příslušného předpisu Evropské unie o policejní spolupráci.

(3) Je-li k dodržení podmínky stanovené příslušným předpisem Evropské unie o policejní spolupráci třeba souhlasu nebo vyjádření členského státu Evropské unie, přidruženého státu nebo evropského orgánu, policie stanoví tomuto členskému státu Evropské unie, přidruženému státu nebo evropskému orgánu přiměřenou lhůtu, ve které má zaslat souhlas nebo vyjádření, a upozorní jej, že pokud ve stanovené lhůtě svůj souhlas nebo vyjádření nezašle, má se za to, že s dalším předpokládaným postupem souhlasí.

§ 88b

Zvláštní ustanovení o zpracovávání osobních údajů policií v jiných oblastech

(1) Ustanovení § 28 odst. 2 až 4 a § 29 odst. 3 až 6 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, se použijí i na vyřízení žádosti subjektu údajů o přístup, opravu, výmaz nebo omezení zpracování podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/67945).

(2) Je-li to nezbytné, lze osobní údaje zpracovávat pro účely uvedené v § 79 odst. 1 i tehdy, pokud byly shromážděny nebo zpracovávány pro jiné účely.

HLAVA XI

MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE

§ 89

Policie při plnění svých úkolů spolupracuje s mezinárodní organizací Interpol, Evropským policejním úřadem, příslušnými orgány a institucemi Evropské unie a jejích členských států a s jinými mezinárodními organizacemi, s mezinárodními trestními soudy, mezinárodními trestními tribunály, popřípadě obdobnými mezinárodními soudními orgány, které splňují alespoň jednu z podmínek uvedených v § 145 odst. 1 písm. b) a c) zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, zahraničními bezpečnostními sbory a dalšími příslušnými zahraničními subjekty.

§ 90

(1) V rámci policie je ústředním orgánem pro mezinárodní policejní spolupráci policejní prezidium.

(2) Policejní prezidium je příslušné k

a) plnění úkolů svěřených Národní jednotce Úmluvou založenou na článku K.3 Smlouvy o Evropské unii, o zřízení Evropského policejního úřadu (Úmluva o Europolu) a s ní souvisejícími a navazujícími předpisy Evropské unie,

b) přijetí žádosti o uplatnění práva na přístup k údajům, které jsou uloženy u Evropského policejního úřadu, a žádosti o přezkoumání těchto údajů.

§ 91

Policie může na žádost zahraničního bezpečnostního sboru použít

a) podpůrné operativně pátrací prostředky v souladu s tímto zákonem, nebo

b) operativně pátrací prostředky v souladu s jiným právním předpisem³⁾.

§ 92

(1) Příslušník zahraničního bezpečnostního sboru může za podmínek, v rozsahu a způsobem stanovenými mezinárodní smlouvou vykonávat na území České republiky oprávnění a povinnosti policisty podle tohoto zákona.

(2) Se souhlasem policejního prezidenta a příslušného orgánu cizího státu lze využít v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem nebo jiným právním předpisem příslušníka zahraničního bezpečnostního sboru

a) jako agenta,

b) k provedení předstíraného převodu,

c) ke sledování osob a věcí,

d) k použití zabezpečovací techniky,

e) k provedení zákroku proti pachatelům závažných trestných činů,

f) k zajišťování veřejného pořádku a bezpečnosti při řešení mimořádných bezpečnostních situací, nebo

g) k zajištění bezpečnosti chráněných prostor a objektů nebo osob chráněných podle tohoto zákona.

(3) Je-li to třeba k zajišťování veřejného pořádku a bezpečnosti nebo předcházení trestným činům, lze se souhlasem policejního prezidenta a se souhlasem příslušného orgánu členského státu Evropské unie využít k plnění těchto úkolů v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem nebo jiným právním předpisem a předpisy Evropské unie o policejní spolupráci příslušníka zahraničního bezpečnostního sboru členského státu Evropské unie.

(4) Je-li to třeba k zajišťování bezpečnosti letecké, železniční, vodní nebo silniční dopravy, lze se souhlasem policejního prezidenta a se souhlasem příslušného orgánu cizího státu využít v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem nebo jiným právním předpisem příslušníka zahraničního bezpečnostního sboru.

(5) Nestanoví-li mezinárodní smlouva něco jiného, je příslušník zahraničního bezpečnostního sboru oprávněn pokračovat v pronásledování osoby i na území České republiky. Pokud nestanoví mezinárodní smlouva něco jiného, příslušník zahraničního bezpečnostního sboru

a) je povinen neprodleně informovat policii podle odstavce 6 a uposlechnout jejich pokynů,

b) je povinen okamžitě na pokyn policie podle odstavce 6 zastavit pronásledování,

- c) je povinen dodržovat právní předpisy České republiky,
- d) je povinen na výzvu prokázat příslušnost k zahraničnímu bezpečnostnímu sboru,
- e) je povinen používat jednoznačně rozpoznatelné označení příslušnosti k takovému sboru,
- f) nesmí vstupovat do obydlí, nebo na jiná místa veřejně nepřístupná,
- g) je v nepřítomnosti policisty až do okamžiku zajištění pronásledované osoby uvedené v § 26 odst. 1 písm. i) oprávněn omezit přiměřeným způsobem její osobní svobodu, prohlédnout osobu, zda u sebe nemá zbraň, a zbraň odejmout a v odůvodněných případech odejmout jinou věc.

(6) Při provádění úkonů podle odstavců 2, 3 a 5 řídí policista určený policejním prezidentem činnost příslušníka zahraničního bezpečnostního sboru a za jeho činnost odpovídá.

(7) Pro účely náhrady škody vzniklé v souvislosti s prováděním úkonů podle odstavců 2 až 4 se příslušník zahraničního bezpečnostního sboru považuje za policistu.

§ 93

Policista je oprávněn působit na území jiného státu

- a) za podmínek, v rozsahu a způsobem stanovenými mezinárodní smlouvou,
- b) v rámci mírové nebo jiné operace, které se Česká republika účastní na základě rozhodnutí mezinárodní organizace, jíž je Česká republika členem nebo s níž má uzavřeny příslušné mezinárodní smlouvy, nebo na základě rozhodnutí příslušného orgánu nebo instituce Evropské unie, nebo
- c) je-li vyslán k plnění úkolů policie na základě rozhodnutí ministra se souhlasem příslušného orgánu cizího státu nebo na žádost příslušného orgánu cizího státu.

§ 94

Policie může subjektům uvedeným v § 89 poskytovat utajované informace i bez souhlasu Národního bezpečnostního úřadu. Poskytování utajovaných informací se neuskutečňuje prostřednictvím Ústředního registru utajovaných informací podle jiného právního předpisu²⁸⁾.

HLAVA XII

NÁHRADA ŠKODY A NÁHRADA ZA POSKYTNUTÍ VĚCNÉ POMOCI

§ 95

(1) Stát je povinen nahradit škodu způsobenou policií v souvislosti s plněním úkolů; to neplatí, pokud se jedná o škodu způsobenou osobě, která svým protiprávním jednáním oprávněný a přiměřený zákrok vyvolala.

(2) Je-li zaručena vzájemnost, stát uhradí škodu jinému státu způsobenou na jeho území policistou vyslaným k plnění úkolů do zahraničí. Stát uhradí členskému státu, přidruženému státu nebo evropskému orgánu škodu také v případě, že takový stát nebo orgán poskytl náhradu škody způsobené tím, že policie předala nepřesné osobní údaje nebo předala osobní údaje v rozporu se zákonem, přičemž se zohlední možná chyba příjemce osobních údajů při jejich použití. Jinému než členskému státu nebo přidruženému státu uhradí stát škodu podle věty druhé, jen je-li zaručena vzájemnost.

3) Stát je povinen nahradit škodu

- a) osobě, která poskytla pomoc policii nebo policistovi na jeho žádost anebo s jeho vědomím; stát se této povinnosti k náhradě škody může zprostit jen tehdy, způsobila-li si tuto škodu osoba úmyslně,
- b) kterou osoba způsobila v souvislosti s pomocí poskytnutou policii nebo policistovi.

(4) Došlo-li u osoby podle odstavce 3 písm. a) k újmě na zdraví nebo smrti, určí se rozsah a výše náhrady škody podle ustanovení občanského zákoníku. V případech hodných zvláštního zřetele lze kromě náhrady podle občanského zákoníku poskytnout jednorázové mimořádné odškodnění.

5) Stát je povinen nahradit škodu na věcech, která osobě podle odstavce 3 písm. a) vznikla v souvislosti s poskytnutím této pomoci. Přitom se hradí skutečná škoda, a to uvedením v předešlý stav; není-li to možné nebo účelné, hradí se v penězích. Této osobě může být přiznána i úhrada nákladů spojených s pořízením nové věci náhradou za věc poškozenou.

(6) Náhradu škody poskytuje ministerstvo.

§ 96

(1) Za poskytnutí věcné pomoci náleží osobě peněžní náhrada.

(2) Při stanovení náhrady za poskytnutí věcné pomoci se vychází z obvykle požadované náhrady za použití stejného nebo obdobného věcného prostředku v době jeho poskytnutí.

(3) Peněžní náhradu poskytuje ministerstvo.

HLAVA XIII

KONTROLA POLICIE

§ 97

(1) Každý může upozornit

a) na nedostatky v činnosti policejního útvaru, policisty nebo zaměstnance policie, nebo

b) na skutečnost, že se policista nebo zaměstnanec policie dopustil jednání, které naplňuje znaky trestného činu, přestupku nebo kázeňského přestupku.

(2) Policista nebo útvar policie musí upozornění přijmout. Policie do 30 dnů ode dne přijetí upozornění vyrozumí toho, kdo jej učinil, o přijatých opatřeních, pokud o toto vyrozumění osoba požádá. Oznámení protiprávního jednání podle trestního řádu tímto není dotčeno.

(3) Má-li osoba dotčená činností policisty nebo zaměstnance policie za to, že její upozornění nebylo řádně vyřízeno, může požádat nadřízeného policistu nebo zaměstnance policie, aby přezkoumal způsob vyřízení upozornění.

§ 98

Kontrola použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, použití sledování osob a věcí a rušení provozu elektronických komunikací

(1) Kontrolu použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a použití sledování osob a věcí podle jiného právního předpisu a rušení provozu elektronických komunikací vykonává Poslanecká sněmovna, která k tomu účelu zřizuje kontrolní orgán. Kontrolní orgán se skládá z poslanců určených Poslaneckou sněmovnou.

(2) Kontrolu podle odstavce 1 provádí kontrolní orgán v příslušných útvarech policie po předchozím vyrozumění ministra. Ministr předkládá kontrolnímu orgánu nejméně dvakrát ročně zprávu o použití prostředků podle odstavce 1 a dále též na jeho žádost informace o použití těchto prostředků. Tím není dotčeno právo kontrolního orgánu požadovat informace a účast na jednání kontrolního orgánu od jiných osob.

(3) Ministr předkládá vládě, příslušnému výboru Poslanecké sněmovny a kontrolnímu orgánu podle odstavce 1 jednou ročně analýzu použití úkonů podle odstavce 1.

(4) Na postup podle tohoto ustanovení se kontrolní řád nepoužije.

HLAVA XIV

OCHRANA NÁZVU POLICIE A UDÍLENÍ DARŮ A MEDAILÍ

§ 99

Ochrana názvu policie

(1) Nestanoví-li jiný právní předpis jinak, nesmí být slovo „policie“ nebo slovo od něj odvozené obsaženo

a) v obchodní firmě,

b) v názvu právnické osoby, nebo

c) v názvu orgánů nebo organizačních článků právnických osob a jiných organizací.

(2) Výjimku ze zákazu stanoveného v odstavci 1 může udělit policejní prezident. Výjimku policejní prezident neudělí, pokud by použití slova „policie“ nebo slova od něj odvozeného ohrozilo dobrou pověst policie nebo bylo způsobitelné vzbudit dojem souvislosti osoby nebo organizace s policií.

§ 100

Udílení darů a medailí

(1) Fyzické nebo právnické osobě, která poskytla pomoc policii nebo policistovi zejména při

a) odhalení závažného trestného činu,

b) zjištění nebo dopadení pachatele závažného trestného činu,

c) zadržení nebezpečného pachatele,

d) zákroku směřujícím k ochraně bezpečnosti osob a majetku, nebo

e) záchraně života, zdraví nebo majetku, lze udělit dar nebo medaili.

(2) Darem může být movitá věc nebo peněžní částka.

(3) Dar uděluje ministr, policejní prezident, ředitel krajského ředitelství nebo vedoucí útvaru policie. Medaili uděluje policejní prezident nebo ministr.

HLAVA XV

PŘESTUPKY

§ 101

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 108 odst. 2 na místě veřejnosti přístupném nosí služební stejnokroj policie nebo takové jeho součásti, které jsou s ním zaměnitelné, nebo užívá vnější označení "POLICIE", ačkoliv není policistou nebo bývalým policistou,

b) na místě veřejnosti přístupném neoprávněně užívá na vozidle, plavidle nebo letadle zvláštní barevné provedení a označení používané na služebních vozidlech, plavidlech a letadlech policie anebo zvláštní barevné provedení a označení s ním zřejmě zaměnitelné,

c) vnikne lstí, nedovoleným překonáním uzamčení nebo překonáním jiné jistící překážky s použitím síly do uzavřeného objektu nebo prostoru, v nichž sídlí policie, anebo do objektu nebo prostoru, které policie podle § 48 chrání, nebo

d) poruší povinnost mlčenlivosti podle § 115.

(2) Právníká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 99 odst. 1 a 2 použije slovo „policie“ anebo slovo od něj odvozené ve svém názvu nebo obchodní firmě, nebo

b) na místě veřejnosti přístupném neoprávněně užívá na vozidle, plavidle nebo letadle zvláštní barevné provedení a označení používané na služebních vozidlech, plavidlech a letadlech policie anebo zvláštní barevné provedení a označení s ním zřejmě zaměnitelné.

(3) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 50 000 Kč. Za přestupek podle odstavce 2 písm. a) lze uložit pokutu do 20 000 Kč a za přestupek podle odstavce 2 písm. b) pokutu do 50 000 Kč.

§ 102

(1) Přestupky podle tohoto zákona projednává obecní úřad obce s rozšířenou působností.

(2) Pokuty vybírá a vymáhá orgán, který je uložil.

ČÁST DRUHÁ

zrušena

§ 103

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 104

zrušen

§ 105

zrušen

§ 106

zrušen

ČÁST TŘETÍ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ

Společná ustanovení

(1) Policista vykonává službu ve služebním stejnokroji nebo v občanském oděvu v závislosti na povaze konkrétní činnosti a potřebě efektivního plnění úkolů policie.

(2) Služební stejnokroj policie je oprávněn nosit jen policista. Bývalý policista může na základě souhlasu policejního prezidenta nosit služební stejnokroj s odlišujícím označením při vhodných příležitostech.

(3) Zvláštní barevné provedení a označení služebních vozidel, plavidel a letadel policie a pásů s označením „Policie ČR“ podle § 43 odst. 2 může užívat pouze policie.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) druhy a vzory služebních stejnokrojů,
- b) vzory služebních průkazů a průkazů zaměstnance policie a odznaků policie,
- c) způsob vnějšího označení policie,
- d) způsob prokazování příslušnosti,
- e) vzory zvláštního barevného provedení a označení služebních vozidel, plavidel a letadel policie a pásů s označením „Policie ČR“ podle § 43 odst. 2,
- f) podmínky pro udělení souhlasu nosit služební stejnokroj s odlišujícím označením, vzor odlišujícího označení a vhodné příležitosti podle odstavce 2.

Dokumentace

(1) Úřední záznam musí být pořízen bez zbytečného odkladu a musí obsahovat uvedení času, důvodu, průběhu a okolností úkonu. Úřední záznam musí být uložen nejméně po dobu 5 let. Doba uchovávání podle věty druhé platí i pro jiné záznamy pořízené podle tohoto zákona.

(2) Policista na žádost osoby vystaví bez zbytečného odkladu písemné potvrzení o provedeném úkonu. Tuto povinnost nemá, dokud její splnění neumožňují okolnosti úkonu.

Policisté jsou oprávněni k plnění úkolů policie držet, nosit a jinak používat zbraně všech kategorií stanovených jiným právním předpisem²⁹⁾ a bezpečnostní materiál podle jiného právního předpisu³⁰⁾.

Kde se v tomto zákoně mluví o

- a) trestných činech, rozumí se tím i jednání vykazující znaky trestného činu spáchané osobou, která není trestně odpovědná,
- b) přestupcích, rozumí se tím i jednání, které má znaky přestupku,
- c) prohlídce osoby, rozumí se tím prohlídka fyzické osoby prováděná osobou stejného pohlaví, a to včetně prohlídky oděvních svršků osoby a věcí, které má tato osoba u sebe v době prohlídky,
 - 1. s využitím přímých fyzických kontaktů, nebo
 - 2. je-li to nezbytné, přímým pozorováním odhaleného těla této osoby, při kterém je policista oprávněn vyzvat osobu k provedení pohybu sloužícího k odhalení zbraně nebo jiné věci způsobilé ohrozit život nebo zdraví,
- d) hledané osobě, rozumí se jí fyzická osoba, u které je dán některý ze zákonných důvodů omezení její osobní svobody, místo jejího pobytu není známo a policií bylo po ní vyhlášeno pátrání,
- e) pohřešované osobě, rozumí se jí fyzická osoba, o níž se lze důvodně domnívat, že je ohrožen její život nebo zdraví, místo jejího pobytu není známo a policií po ní bylo vyhlášeno pátrání,

f) zbraní, rozumí se tím cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším, nestanoví-li tento zákon jinak,

g) sepsání úředního záznamu, rozumí se tím též jeho pořízení za použití audiozáznamu nebo videozáznamu, je-li to s ohledem na povahu úkonu vhodné a účelné.

§ 112

(1) Zjišťování tělesných znaků a měření těla provádí policista nebo zaměstnanec policie stejného pohlaví anebo odborně způsobilý zdravotnický pracovník.

(2) Odběr biologického vzorku, který je spojen se zásahem do tělesné integrity, provádí na žádost policisty pouze odborně způsobilý zdravotnický pracovník.

(3) Odběr biologických vzorků se provádí způsobem, který neohrozí zdraví osoby.

§ 113

(1) Úkon je oprávněn provést policista nebo zaměstnanec policie v pracovní době.

(2) Zárok je oprávněn provést pouze policista.

§ 114

Každý je povinen bez zbytečného odkladu a bezplatně uposlechnout výzvy anebo pokynu nebo vyhovět žádosti policie nebo policisty; to neplatí, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis stanoví jinak. Nelze-li účelu výzvy, pokynu nebo žádosti dosáhnout pro odpor osoby, je policista oprávněn tento odpor překonat.

§ 115

(1) Policista nebo zaměstnanec policie jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámili při plnění úkolů policie nebo v souvislosti s nimi, a které v zájmu zabezpečení úkolů policie nebo v zájmu jiných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami. Tato povinnost trvá i po skončení služebního nebo pracovního poměru.

(2) Každý, koho útvar policie nebo policista požádá o poskytnutí pomoci, je povinen, byl-li řádně poučen, zachovávat mlčenlivost o všem, co se v souvislosti s požadovanou nebo poskytnutou pomocí dověděl.

(3) Povinnosti mlčenlivosti se nemůže policista nebo zaměstnanec policie dovolávat vůči policejnímu orgánu, státnímu zástupci, soudu, jinému bezpečnostnímu sboru včetně bezpečnostního sboru státu Evropské unie, kontrolním orgánům podle tohoto zákona a vůči ministerstvu, pokud jde o údaje potřebné k plnění jejich působnosti na základě zákona nebo mezinárodní smlouvy.

(4) Povinnosti mlčenlivosti je oprávněn zprostit osoby uvedené v odstavcích 1 a 2 ministr nebo jím pověřená osoba.

§ 116

Použití policejní letecké techniky

(1) Ministerstvo

a) vede evidenci letadel provozovaných policií (dále jen „policejní letadla“) v leteckém rejstříku policejních letadel, přiděluje policejnímu letadlu poznávací značku a vydává osvědčení o zápisu policejního letadla do leteckého rejstříku policejních letadel,

b) rozhoduje o letové způsobilosti, vydává osvědčení letové způsobilosti a ověřuje letovou způsobilost policejních letadel,

c) provádí kontroly letové způsobilosti,

d) zadržuje osvědčení letové způsobilosti do doby odstranění závady v letové způsobilosti,

e) rozhoduje o letové nezpůsobilosti policejního letadla a odnímá osvědčení letové způsobilosti a uznává za platné osvědčení letové způsobilosti vydané jiným státem,

f) uděluje souhlas ke zkušebnímu létání.

(2) Letecký rejstřík policejních letadel je veřejně přístupný a zapisují se do něj tyto údaje o policejním letadle

a) poznávací značka,

b) typ a výrobní číslo policejního letadla,

c) ostatní základní technické údaje stanovené prováděcím právním předpisem,

d) datum zápisu a výmazu z leteckého rejstříku policejních letadel.

(3) Zjišťování příčin leteckých nehod policejních letadel provádí odborná komise určená ministrem.

(4) Hrozí-li nebezpečí z prodlení a nestačí-li síly a prostředky k zajištění letadel pro zdravotnickou záchrannou službu, může se policie podílet na zabezpečování letadel pro zdravotnickou záchrannou službu.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou náležitosti žádosti o zápis letadla do leteckého rejstříku policejních letadel, doklady, které je nutno k žádosti přiložit, technické údaje o policejním letadle zapisované do leteckého rejstříku policejních letadel a vzor osvědčení o zápisu policejního letadla do leteckého rejstříku policejních letadel.

(6) Evidenci bezpilotních policejních systémů vede Úřad pro civilní letectví⁴⁰⁾.

§ 117

Policie provozuje výcviková, vzdělávací, sportovní, rekreační a jiná účelová zařízení.

§ 117a

Na kontrolní činnost prováděnou policií se kontrolní řád nevztahuje, nestanoví-li jiný právní předpis jinak.

§ 117b

Ministerstvo stanoví vyhláškou věcné vymezení, rozsah a dobu obměny nezbytného vybavení pro výkon služby policistů a organizačních článků policie.

Přechodná ustanovení

§ 118

zrušen

§ 119

(1) Výkon práv a povinností z pracovněprávních vztahů zaměstnanců České republiky, zařazených k výkonu práce v policii - správě kraje, přechází dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na krajské ředitelství, jehož územní obvod je shodný s územním obvodem policie - správy kraje, ve které byl tento zaměstnanec ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona zařazen.

(2) Práva a povinnosti České republiky vykonávané policií - správou kraje přecházejí dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na krajské ředitelství, jehož územní obvod je shodný s územním obvodem policie - správy kraje, která tato práva a povinnosti vykonávala.

(3) Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnanců, jejichž pracovní poměr skončil přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, vypořádá krajské ředitelství, jehož územní obvod je shodný s územním obvodem policie - správy kraje, ve které byl tento zaměstnanec před skončením pracovního poměru naposledy zařazen.

(4) Ministr rozhodne přede dnem zřízení nového krajského ředitelství na základě návrhu policejního prezidenta, která pracovní místa budou převedena z dotčených krajských ředitelství na nově zřízené krajské ředitelství. Zaměstnanci, kteří jsou zařazení na těchto pracovních místech, přejdou do nově zřízeného krajského ředitelství se všemi právy a povinnostmi vyplývajícími z pracovněprávních předpisů.

(5) Ke dni zřízení nového krajského ředitelství

a) ministr určí opatřením majetek, s nímž jsou jednotlivá krajská ředitelství příslušná hospodařit; ustanovení jiného právního předpisu³¹⁾ se užije obdobně,

b) prostředky účtu rezervního fondu, účtu cizích prostředků, účtu fondu kulturních a sociálních potřeb krajského ředitelství, jehož působnost částečně přechází na nové krajské ředitelství, k 31. prosinci příslušného roku přecházejí na obdobné účty u nově zřízeného krajského ředitelství, a to v rozsahu stanoveném ministrem v opatření podle písmene a); nově zřízené krajské ředitelství tyto prostředky používá, člení a nakládá s nimi v souladu s rozpočtovými pravidly³²⁾,

c) přecházejí práva a povinnosti České republiky vykonávané krajským ředitelstvím, jehož působnost částečně přechází na nové krajské ředitelství, na nově zřízená krajská ředitelství v rozsahu stanoveném ministrem v opatření podle písmene a).

(6) Řízení zahájena krajským ředitelstvím, jehož územní obvod je dotčen zřízením nového krajského ředitelství, dokončí to krajské ředitelství, které by podle pravidel pro určování příslušnosti bylo příslušné k zahájení řízení.

§ 120

Fyzická osoba, právnická osoba nebo jiná organizace, které nesplňují omezení podle § 99 odst. 1, jsou povinny uvést své obchodní firmy a názvy a názvy svých orgánů a organizačních článků do souladu s § 99 odst. 1 do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nebo do stejné doby doložit orgánu, který vede rejstříky právnických osob a dalších organizací a obchodní rejstřík, výjimku podle § 99 odst. 2.

ČÁST ČTVRTÁ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 121

Zrušuje se:

1. Zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky.
2. Zákon č. 288/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
3. Zákon č. 380/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
4. Nařízení vlády č. 397/1992 Sb., kterým se stanoví podrobnější úprava vztahů Policie České republiky k orgánům obcí a obecní policii.
5. Nařízení vlády č. 174/1993 Sb., o jednorázovém mimořádném odškodnění za poškození zdraví nebo smrt v souvislosti s pomocí poskytnutou Policií České republiky nebo obecní policii.
6. Nařízení vlády č. 138/1998 Sb., o ochraně ústavních činitelů České republiky.
7. Nařízení vlády č. 276/2000 Sb., o povolání vojáků Armády České republiky k plnění úkolů pořádkové služby Policie České republiky v období od 15. do 30. září 2000.
8. Nařízení vlády č. 455/2001 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 138/1998 Sb., o ochraně ústavních činitelů České republiky.
9. Nařízení vlády č. 156/2002 Sb., o povolání vojáků Armády České republiky k plnění úkolů pořádkové služby Policie České republiky v období od 16. dubna 2002 do 30. června 2002.
10. Nařízení vlády č. 299/2002 Sb., o povolání vojáků Armády České republiky k plnění úkolů Policie České republiky v období od 16. listopadu 2002 do 24. listopadu 2002.
11. Nařízení vlády č. 381/2002 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 377/2002 Sb., o povolání vojáků Armády České republiky k plnění úkolů pořádkové služby Policie České republiky v období do 15. září 2002.
12. Nařízení vlády č. 414/2002 Sb., o povolání vojáků Armády České republiky k plnění úkolů pořádkové služby Policie České republiky v období od 16. září 2002 do 30. září 2002.
13. Nařízení vlády č. 10/2003 Sb., o povolání vojáků Armády České republiky k plnění úkolů Policie České republiky v období do 31. března 2003.
14. Nařízení vlády č. 13/2004 Sb., o povolání vojáků Armády České republiky k plnění úkolů Policie České republiky při radiálních haváriích na jaderných elektrárnách.
15. Nařízení vlády č. 87/2004 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 138/1998 Sb., o ochraně ústavních činitelů České republiky, ve znění nařízení vlády č. 455/2001 Sb.
16. Nařízení vlády č. 30/2005 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 138/1998 Sb., o ochraně ústavních činitelů České republiky.
17. Vyhláška č. 290/1992 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky.
18. Vyhláška č. 25/1998 Sb., o vnějším označení policie a prokazování příslušnosti k policii.
19. Vyhláška č. 25/2002 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva vnitra č. 290/1992 Sb., kterou se provádí zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění vyhlášky č. 25/1998 Sb.
20. Vyhláška č. 58/2002 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva vnitra č. 25/1998 Sb., o vnějším označení policie a prokazování příslušnosti k policii.

§ 122

Účinnost

1. Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2009 s výjimkou ustanovení § 8 odst. 2 a přílohy k zákonu, které nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2012.
2. Ustanovení § 118 odst. 1 a 2 pozbývá platnosti uplynutím dne 31. prosince 2011.

Víček v. r.

Klaus v. r.

v z. Čunek v. r.

**Příloha
Názvy a sídla krajských ředitelství**

1. Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy se sídlem v Praze.
2. Krajské ředitelství policie Středočeského kraje se sídlem v Praze.
3. Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje se sídlem v Českých Budějovicích.
4. Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje se sídlem v Plzni.
5. Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje se sídlem v Karlových Varech.
6. Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje se sídlem v Ústí nad Labem.
7. Krajské ředitelství policie Libereckého kraje se sídlem v Liberci.
8. Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje se sídlem v Hradci Králové.
9. Krajské ředitelství policie Pardubického kraje se sídlem v Pardubicích.
10. Krajské ředitelství policie kraje Vysočina se sídlem v Jihlavě.
11. Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje se sídlem v Brně.
12. Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci.
13. Krajské ředitelství policie Zlínského kraje se sídlem ve Zlíně.
14. Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě.

Vybraná ustanovení novel

Čl. V zákona č. 273/2013 Sb.

Přechodné ustanovení

Omamné látky, psychotropní látky nebo prekursory drog, které byly do dne nabytí účinnosti tohoto zákona uloženy v režimových skladech Policie České republiky a kterých již není k dalšímu řízení třeba, Policie České republiky zničí.

Čl.X zákona č. 130/2022 Sb.

Přechodné ustanovení

Ustanovení § 65a zákona č. 273/2008 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije až ode dne zahájení provozu ECRIS-TCN stanoveného rozhodnutím Komise podle čl. 35 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/816, kterým se zřizuje centralizovaný systém pro identifikaci členských států, jež mají informace o odsouzeních státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti (ECRIS-TCN), na doplnění Evropského informačního systému rejstříků trestů, a kterým se mění nařízení (EU) 2018/1726.

-
- 1) Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.
 - 2) Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.
 - 3) Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.
 - 4) Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů.
 - 5) Zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
 - 6) Například zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb.
 - 8) Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
 - 9) Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
 - 10) Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.
 - 11) Zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
 - 14) § 60a zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění zákona č. 29/2007 Sb.
 - 15) Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů.
 - 17) Zákon č. 137/2001 Sb., o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.
 - 18) § 179b odst. 3 zákona č. 141/1961 Sb., ve znění zákona č. 265/2001 Sb.

19) Například zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

20) Zákon č. 127/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

21) Zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů.

22) Zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů.

23) Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.

24) Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

25) Zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem.

26) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů.

27) Úmluva podepsaná dne 19. června 1990 v Schengenu mezi Belgickým královstvím, Spolkovou republikou Německo, Francouzskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím a Nizozemským královstvím k provedení dohody podepsané dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích.

Rozhodnutí Rady 2005/211/SVV ze dne 24. února 2005 o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu.

Nařízení Rady (ES) č. 871/2004 ze dne 29. dubna 2004 o zavedení některých nových funkcí Schengenského informačního systému, také se zřetelem k boji proti terorismu.

28) Zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů.

29) Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů.

30) Zákon č. 310/2006 Sb., o nakládání s bezpečnostním materiálem.

31) § 20 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.

32) Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.

33) Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb. a zákona č. 424/2010 Sb.

34) Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

35) Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.

35) Zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách.

38) Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

39) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES, v platném znění.

Nařízení Komise (EU) č. 1213/2010 ze dne 16. prosince 2010 o zavedení společných pravidel pro propojení vnitrostátních elektronických rejstříků podniků silniční dopravy.

40) Zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

41) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV.

42) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/681 ze dne 27. dubna 2016 o používání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti.

43) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 541/2017 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV.

44) Například rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV ze dne 18. prosince 2006 o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie, rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ze dne 23. června 2008 o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti.

45) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů).

46) Zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.

§ 33 zákona č. 500/2004 Sb.

§ 76b zákona č. 141/1961 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

47) Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

48) § 2 písm. b) zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení vlády č. 432/2010 Sb., o kritériích pro určení prvku kritické infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů.

49) § 2 písm. d) zákona č. 181/2014 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 317/2014 Sb., o významných informačních systémech a jejich určujících kritériích, ve znění pozdějších předpisů.

50) § 102 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

51) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/816 ze dne 17. dubna 2019, kterým se zřizuje centralizovaný systém pro identifikaci členských států, jež mají informace o odsouzených státních příslušnících třetích zemí a osob bez státní příslušnosti (ECRIS-TCN), na doplnění Evropského informačního systému rejstříků trestů, a kterým se mění nařízení (EU) 2018/1726.